

Febrer 1998

núm. 186

175 PTA.

LLUCMAJOR

de pinte en ample

PROTEGIM EL PAISATGE?

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

GORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/. Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX
Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezares
Llúcia Caldés	Celso Calviño
Francina Capellà	Miquel Cardell
Sebastià Cardell	Joan Clar
Antònia Font	Bartomeu Font
Joana Font	Catalina Garau
Maties Garcies	Miquel Janer
Franc Jaume	Joan Jaume
Coloma Julià	Benet Llompart
Antoni Llompart	Jaume Manresa
Llorenç Mascaró	Antoni Monserrat
Apol·lònia M. Monserrat	Joan Monserrat
Francisca Mut	Guillem Oliver
Jaume Oliver	Margalida Palou
Bartomeu Prohens	Nanda Ramon
Sebastià Rubí	Josep Sacarès
Jaume Salvà	Miquel Sbert
Tomeu Sbert	Catalina Serra
Joan Socies	Arnau Tomàs
Gabriel Thomàs	Antoni Vadell
Jeroni Tomàs	Francesc Verdera
Bàrbara Verdera	

IMPRIMEIX

E TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial

Editorial

Com quedam?

- "A Balears ja no hi cap més gent", "La fi de la balearització" o "Les Balears queden avui tancades a l'increment de l'oferta turística". Aquests són alguns dels titulars de premsa dels diaris palmessans que reflectien al llarg del passat mes de gener les manifestacions del president del govern, Jaume Matas i de membres de l'executiu sobre les directrius urbanístiques que el PP impulsa des del Consolat de la Mar. Curiosament, des de la Casa de la Vila de Lluçmajor, la majoria de Govern PP-ASI, entonava una partitura totalment diferent, i mitjançant acord plenari decidia interposar recurs contra la Comissió Insular d'Urbanisme per la desclassificació del projecte urbanístic de Tolleric.

Mentre el Govern, a través del POOT recomana que es mantinguin reserves de sòl no urbanitzat que segmentin les àrees edificades amb l'objectiu d'evitar continus urbans excessivament densos i l'avanç de les directrius d'ordenació del territori (DOT) proposen el redimensionament del Sòl Urbà Classificat d'acord amb les expectatives demogràfiques i propugna la seva desclassificació en els casos que hom consideri adient. L'Ajuntament de Lluçmajor sembla ignorar les directrius esmentades, tot impulsant la creació d'entre 7000 i 10.000 places en zones de la marina lluçmajorera, qualificada d'alt interès paisatgístic i ecològic.

La sintonia entre el Consolat de la Mar i la Casa de la Vila, almenys de moment, brilla per la seva absència. Per ventura el missatge amb les noves intencions del president Matas en matèria urbanística s'ha retardat massa, o les línies telefòniques tenien interferències. El que és cert és que la política urbanística que PP i ASI desenvolupen en el municipi lluçmajorer, difereix notablement de les directrius, sorprenentment proteccionistes que s'emeten des del Govern balear als darrers mesos. Una contradicció sorprenent, si tenim en compte que ambdues institucions són comandades pel Partit Popular.

"No es pot edificar més, almenys en les zones que tenen valor, en aquelles que són importants", afirmava Jaume Matas el passat mes de gener. A la Casa de la Vila no s'ha produït cap resposta, però hem de recordar que, a més de la urbanització de Tolleric (4.632 habitants) l'Ajuntament de Lluçmajor promou l'esmentada àrea natural de la marina les urbanitzacions de Regana (3.065 habitants) i el Puig de Ros (encara sense qualificar). En total, prop de 10.000 habitants en una zona lluçmajorera que les directrius urbanístiques de totes les institucions coincideixen a proposar-na la conservació. Com quedam? Existeix, realment, una discrepància manifesta o, les manifestacions conservacionistes de Matas i del seu Govern només són berbes. Com quedam? ♦

Plenari de l'Ajuntament de Lluçmajor (26-1-1998)

Arnau Tomàs

Rebutjat l'expedient del CIM sobre Tollerie

Com era d'esperar, el darrer plenari de l'Ajuntament, amb la gran quantitat de mocions presentades per l'oposició PSOE-PSM, va acabar poc després de les dues de la matinada, amb la sala de sessions buida de públic, a causa dels llargs parlaments dels edils que hi participaren, per la qual cosa el batle va plantejar la conveniència d'aplicar el reglament de sessions que limiti el temps d'intervencions i de tallar-les quan hom surti del tema.

Com també s'esperava, el tema de la comunicació del CIM sobre l'inici de l'expedient de suspensió del planejament vigent en l'àmbit del sòl urbanitzable programat de la urbanització de Tollerie, fou rebutjat pel grup de govern municipal, en la persona del regidor d'urbanisme Joan J. Jaume, tot al·legant que aquesta urbanització es troba aprovada en el Pla Parcial i no figura com a zona protegida, a més que aquesta pretesa suspensió suposaria un gran cost en indemnitzacions als promotors. En la mateixa línia, Rabasco va afegir que és una urbanització aprovada des del 75 i que reuneix totes les condicions legals, suspensió que equivaldria a una indemnització de devers 600 milions de pessetes.

Els portaveus de l'oposició defensaren l'expedient de suspensió de Tollerie, felicitant al CIM per la mesura adoptada. A. Garcias, del PSOE va dir que a l'Ajuntament aquesta suspensió ni li costaria cap pesseta, i sí que n'hi costen moltes la cura i el manteniment de les urbanitzacions que ja existeixen. A. Llompart, del PSM, va manifestar que la decisió del CIM actualment està en consonància amb el decret del Govern Balear sobre la suspensió d'edificacions i amb el creixement de la població, que en el cas de Tollerie suposaria l'augment de 7.500 habitants.

Un altre tema sobre urbanisme, també molt discutit, va ser el projecte de compensació al pla parcial de la urbanització de sa Torre, que per incompliment del promotor en l'entrega dels solars a l'Ajuntament, el consistori rebrà 50 milions com a compensació. Llompart va apuntar la possibilitat de suspensió del Pla parcial de la mateixa, tot rebai-

xant l'extensió urbanitzable, o paralitzant-la. Jaume va contestar que el pla ja es troba executat en un 90% i és impensable tant la suspensió com la seva limitació.

Mocions

Com ja és costum, totes les mocions presentades per l'oposició foren rebutjades pel govern municipal, el qual al·legà oportunisme o improcedència. L'única aprovada per unanimitat fou la condemna d'actes de violència domèstica presentada pel PP.

Tren Palma-Arenal. Moció del PSM, per tal de descongestionar el trànsit de turistes. Lluç Tomàs va qualificar la moció d'"oportunist", perquè actualment a Palma es fan els estudis pertinents sobre el tema.

Carreteres. Moció del PSM sol·licitant amb caràcter prioritari la millora de la carretera de Lluçmajor a Porreres, i els accessos entre Lluçmajor i Vilafranca. Fou rebutjada, i Ll. Tomàs va replicar que aquestes carreteres es troben en bon estat i que amb les noves autopistes aquests accessos quedaran descongestionats.

Palma-Lluçmajor, via s'Aranjassa. Moció del PSM que sol·licita que s'executin obres en aquesta carretera i la senyalització de l'autopista de Llevant en el seu pas per ca'n Pastilla. També rebutjada per entendre que és prioritària l'autopista en doble via, perquè en aquesta no es produeixen accidents en xocs frontals.

Variant Ronda Migjorn i Circumval·lació Nord de Lluçmajor. Mocions del PSM per descongestionar el trànsit per la Migjorn, rebutjades igualment per ser considerades inviables.

Utilització de la biblioteca municipal de s'Arenal per a Escola d'Adults. Moció del PSOE, igualment rebutjada. Ll. Tomàs va dir que la bibliotecària responsable estaria absent i això seria molt problemàtic i a més la UGT ha ofert els seus locals per a aquestes classes per a adults.

Control de cans. Moció del PSOE, sol·licitant una ordenança i control de cans abandonats. El regidor de mediambient, S. Artigues va dir que aquest és un tema molt complex, tot i que s'estan acabant unes ordenances sobre el tema, ja que suposa el control de més de 600 cans existents al nostre terme.

Publicitat del Club Nàutic de s'Estanyol. El PSOE en aquesta moció sol·licita la retirada del cartell de publicitat sobre llocs d'amarrada en el CN de s'Estanyol, perquè, segons Garcias, no es pot fer publicitat d'uns llocs subjectes a unes obres d'ampliació que són suspeses. Ll. Tomàs la va rebutjar perquè va explicar que es tracta d'una reserva i no d'una venda.

Construcció d'un Centre d'educació primària. Moció del PSOE, manifestant l'existència de 25 al.lots sense escolaritzar. Rebutjada al·legant que enguany començaran les obres de construcció d'aquest nou centre i que no resulta convenient el muntatge provisional d'aules prefabricades. ♦

Foto
Elar

Reportatges 37 anys al
Fotos carnet, etc. seu servei

Un fogueró antiautopista

El passat divendres dia 9 de gener es va encendre el primer fogueró de Sant Antoni, el més primerenc de l'any. El va organitzar la Plataforma Antiautopista de Lluçmajor, amb el permís de l'ajuntament però l'arena i la llenya a càrrec de membres de la plataforma.

La finalitat va ser crear ambient i mantenir el rebuig de la majoria del poble de Lluçmajor en contra de l'autopista de Migjorn-Llevant, a més de recollir firmes i diners per poder seguir organitzant actes de rebuig i informar la gent de les conseqüències de dita autopista.

Es va encendre al Carrer Bisbe Roig just davant del local on es reuneix la plataforma cada setmana. Passaren pel fogueró unes 500 persones que torraren més de 300 racions de llonganissa i botifarró fins passada la mitja nit, hi feren acte d'assistència dirigents dels partits polítics que rebutgen l'autopista, PSOE, PSM i EU i membres de les plataformes de Porreres i de Campos; es va amenitzar amb cançons i tonades populars de Sant Antoni acompanyades per diferents ximbombers.

Cal destacar l'optimisme que es respirava a causa, se-

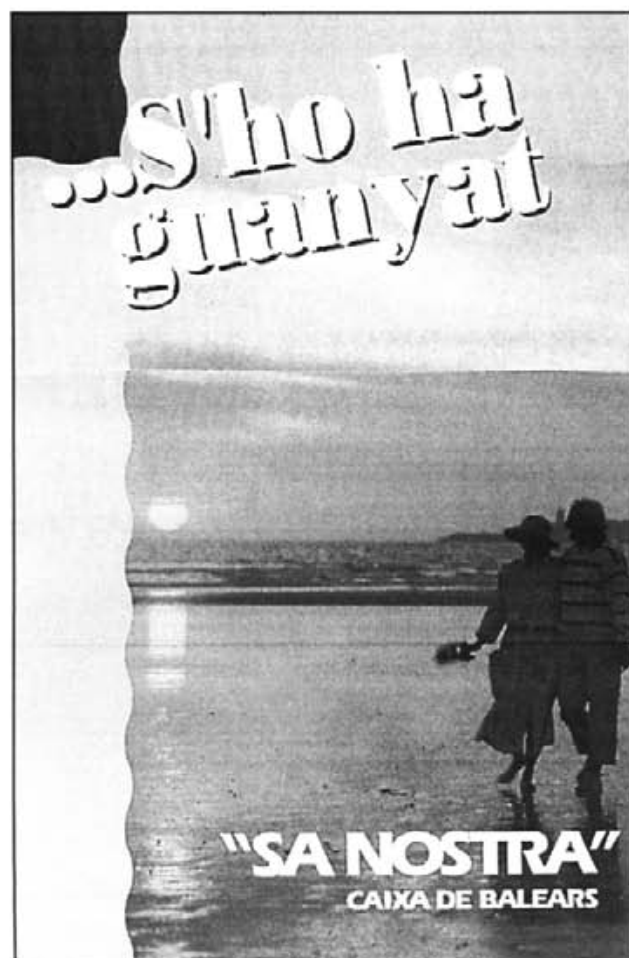

gons van comentar membres de la Plataforma, que cada vegada són més les persones que s'han conscienciat del perill de l'autopista i no fa més que augmentar el rebuig en contra. Les conseqüències, segons la Plataforma Antiautopista seran més de 800 quarterades directes fetes malbé, nombroses finques dividides, aïllament del nucli de Lluçmajor, baixa d'activitat als comerços a més de ser una aposta descarada pel cotxe en contra d'una potenciació del transport públic. ♦

Aquest passat cinc de gener, dissabte de reis, el batle Gaspar Oliver va fer entrega d'una placa commemorativa a Na Magdalena Servera pels seus vint-i-cinc anys d'ensenyar la poesia de reis als nins. També s'entregà una placa a Bartomeu Sbert pel fet de fer, durant aquest temps, les poesies. Enhorabona a tots dos i molts d'anys. ♦

Foto Clar

Obsequi de Nadal per al Centre de Salut

El passat 24 de desembre va néixer al nostre Centre de Salut un ninet.

Els seus pares havien decidit que això es produís a una clínica de Palma, però les circumstàncies feren que nasqués al nostre poble.

Tot va anar tan aviat que quan passaren per Lluçmajor, el pare nerviós, va decidir aturar-se per tal que li confirmassin la possibilitat d'arribar a Ciutat.

El part es presentava bé i en poc temps el petit Víctor va néixer ajudat per la comare del Centre. La infermera de pediatria, Pepita Comas li va fer la primera revisió i després fou la nova pediatra, la doctora Boqué, que va confirmar el satisfactori estat de salut del nadó.

El petit nou nat, que els seus pares li ha posat per nom Víctor, va pesar al néixer 3.270 gr.

Tan contents quedaren els pares de l'atenció rebuda que a pesar d'esser de Cala d'Or demanaren si els controls sanitaris del seu fill podrien fer-los a Lluçmajor, cosa que la doctora Boqué va acceptar.

Va esser un bon regal de Nadal per a tots els treballadors del Centre de Salut Migjorn, perquè tots participaren a què tot es desenvolupàs a la perfecció. ♦

Concentració per la Pau

El passat 30 de gener, Dia de la Pau i de la No Violència, l'Ajuntament de Lluçmajor va convocar una Concentració per demostrar el rebuig cap als assassinats perpetrats per ETA a la ciutat de Sevilla.

La Concentració va ser a les 21 h. a Plaça i el nombrós públic assistent va fer, juntament amb les autoritats, cinc minuts de silenci. El batlle, Gaspar Oliver, va llegir a continuació un manifest de condemna als assassinats i una crida per la pau i la solidaritat entre les persones. ♦

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

La Palmera

Histodiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Recicla la teva vida - VI

El passat dia 10 de gener realitzàrem la CAMPANYA RECICLA LA TEVA VIDA, ienguany ha estat el 6è any que els joves de la Parròquia la duim a terme. Com molt bé sabeu és una acció de solidaritat amb aquella gent que fa feina a Deixalles per poder reintegrar-se socialment, i també vol esser un acte de conscienciació davant la problemàtica mediambiental.

A les 14:00 hores ens concentràvem davant la rectoria amb tota la gent que disposava de l'horabaixa per gaudir amb nosaltres; una vegada reunits posàrem la campanya en marxa repartint les diferents rutes a tots aquells que havien duit la furgoneta, els col·laboradors restants es van dividir en dos grups de feina, un anà al lloc de concentració que, com sempre fou davant l'estàtua del Rei Jaume III; i l'altre ajudava a carregar material a les furgonetes repartides per tot el poble.

A l'estàtua hi havia tres camions, un per posar-hi paper, un per al vidre i un altre per a la roba. El total de paper recollit no el sabem exactament, ja que un camió gros no ens va bastar i vàrem de fer viatges cap a Deixalles amb furgonetes petites, i fins i tot un viatge amb el camió de l'Ajuntament. De roba i de vidre, aproximadament, recollírem uns 3000 i 4500 kg, respectivament.

Per tot allò que vàrem recollir i per tota l'ajuda rebuda, el Grup de Joves de la Parròquia volem donar les gràcies a tot el poble de Llucmajor, ja que de cada any ens deixau el material més compost, dins la bossa ó capsa adientment tancada, i ens estalviau així un bon caramull de feina. També volem agrair pel transport a Palma, i de manera molt especial la col·laboració de dos camioners de Llucmajor, els Germans Garcies i en Manresa (que és el segon any que col·labora). També van fer viatges a Palma, el camió de l'Ajuntament, i les furgonetes d'en Vicens "Caranyo", d'en Biel Garcies, de n'Estrella Cespedosa i de na Nati Gázquez. Agrair, per una altra part la col·laboració de l'Ajuntament, tant pel camió com per la pro-

paganda; a en Toni Homar per dedicar part del seu temps a filmar els reportatges que heu vist per la Televisió Llucmajorera, així també gràcies a ells per mostrar-los a tot el poble; i finalment gràcies a la revista Llucmajor de pinte en ample, per la difusió de la Campanya.

MOLTES GRÀCIES A TOT-HOM I FINS A LA PRÒXIMA!

RECORDAU-HO TOT L'ANY: RECICLA LA TEVA VIDA, això vol dir que no oblideu els punts verds que tenim al poble. ♦

Grup de Joves de la Parròquia

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

Los precios de moda

Carroca	3.900	Colgante	3.990	Per	5.990	3.790	4.290	4.790	
Unidad	4.500	Unidad	7.990	Unidad	5.990	3.500	4.990	5.900	3.500
							8.500	6.990	

14 de febrer

DIA DELS ENAMORATS

Descompte especial

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

Foguerons de Sant Antoni Cants i Balls mallorquins Actes de reivindicació i mallorquinitat

Fogueró dels Bars Europa, Es Glop i Es Sue

Fogueró de l'Associació de Majors "Els Padrins"

Fogueró del C.D. Espanya

Fogueró de l'Associació de la III Edat

Guillem Oliver
Fotos: C. Julià

Entre els dies 16 i 17, 23 i 24 de gener (Sant Antoni de vuitena, al manco) s'han celebrat una sèrie de festetes molt simpàtiques envoltant foguerons, diguem-ne típics, que no de Lluçmajor, emperò que feim nostros, els celebren i aprofitam per fer la torrada i el ball; en una paraula vetllada festiva i de bauxa.

El fogueró més primerenc va ser l'organitzat per la plataforma ANTI-AUTOPISTA, i així al temps que feien la

festa, aprofitaren per fer les seves manifestacions en contra de tancar d'asfalt els camps de conreus, que ja n'hi ha prou -d'asfalt, és clar-.

L'Associació de la 3ra. Edat, Els Padrins, el Bars del Carrer de Sa Bandera, l'Associació de Pares de Les Escoles i el Fogueró de Ses Forques, entre d'altres, foren molt animats. I d'entre tots volem destacar la gran festa de torrada i ball de bot de Ses Escoles (Col·legi Públic Rei Jaume III), molt animada pels grups musicals: Grup de Músics i Joves Balladors, Al-Mayurka i Espiraloc, amb participació del públic; així mateix a Ses Forques, els Joves Balla-

Fogueró del C.P. Rei Jaume III

de Ses Forques

dors organitzaren una bona festa amb la participació d'altres grups: Flor d'Ametler, Aplec de Marratxí, Espirafoc (altra volta) i Aires de Pagesia de Sant Joan.

Tot plegat, si més no, ha servit per sortir al carrer a espaiar-nos un poc i, en una paraula, fer vida de família, de barriada, fer poble. ♦

CARNISSERIA □ XARCUTERIA

ZANOQUERA
 ←—————→
 GARCÍAS

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

TALLERS
 CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

S'Arenal

Oferim una fotografia de l'ahir. Està feta al 1958. Hi veim a Jaume Noguera, Lluís Mulet, Ramon Escoto, Damià Capó, Manolo "Torrero", entre altres. Alguns d'ells ja ens deixaren per a sempre.

10

Convocat el "II Certamen de Poesia"

Tomeu Sbert

Foto: Cortesia de D.Capó

Ha estat convocat el "II Certamen de Poesia s'Unió de s'Arenal" que enguany coincideix amb el desè aniversari de l'esmentada publicació arenalera.

També se celebrarà el ja tradicional recital poètic denominat de "Es pont de ses set boques", ja que el 1990 en una diada primaveral del mes d'abril fou on nasqué, i des de llavors es ve oferint cada any. Les darreres edicions el recital ha tengut lloc a l'antiga capella de s'Arenal, essent el principal motiu del canvi les raons acústiques.

El recital de poesia tindrà lloc el dia 18 d'abril, al ves-

pre. En el proper número oferirem més detalls. El mateix vespre es faran entrega dels premis als respectius guanyadors de l'anunciat certamen literari.

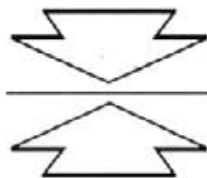
Es compta amb el patrocini de SA NOSTRA i de la col.laboració de l'Ajuntament de Lluçmajor, entre d'altres col.laboracions i ajudes.

Cadena per la Pau

- Dia 1 de febrer es va celebrar, com altres anys, la Cadena per la Pau. Fou a la sortida de missa, i a l'empar de la Parròquia, al migdia, quan una gentada formà una cadena humana, donant-se la mà, des de l'església a la Plaça dels Nins, on es pronunciaren diversos missatges tots entorn de la pau, cordialitat i bons desitjos per a tothom.

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets
(EQUIP CLINICA JUANEDA)

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

OBERT ELS DILLUNS
de 17 a 19'30 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

Carnaval

- L'anomenat "Carnaval Platja de Palma" en la seva XXII edició tindrà lloc el dissabte dia 21 d'aquest mes de febrer. Organitzat per l'Associació d'Hotelers de la zona, amb l'ajuda dels Ajuntaments de Ciutat i de Lluemajor, i un bon nombre de cases comercials i altres entitats.

És una diada on es pot dir que tothom hi participa. Es forma una caravana altament vistosa de devers dos quilòmetres de llargada, amb sortida des del "Tennis Arenal" i arribada a la Plaça de les Meravelles, on es troba el jurat qualificador i on es fan entrega dels valuosos premis.

El dia abans, divendres dia 20, ja a la Plaça de Meravelles hi haurà festa, balls mallorquins i música.

Després, dimarts dia 24, tant a la part llucmajorera com ciutadana, hi haurà "Ructa" infantil i enterrament de "la Sardina".

El personatge popular de l'any

Novament ja s'està elegint al "Personatge Popular de l'any" de s'Arenal. Com l'any passat, els més populars, es van votant mitjançant uns cupons insertats a la revista "S'Unió de s'Arenal" i el públic, lliurement, pot votar qui vol.

Aquest premi ha estat concedit en 7 ocasions, i consisteix en l'entrega de les "eines dels trencadors", escaire i tallant, en una artística peana de pedra.

Fins ara, els guanyadors han estat Sor Sebastiana Gelabert, Toni Ferrer, Gabriel Ramon, Antoni Galmés, Pere Canals, Bartomeu Riera i Bartomeu Sbert.

Notícies breus

- La UD de futbol es troba als llocs de descens. L'equip tercerdivisionari ha fet una gran baixada en joc i resultats adversos. Esperam una prompta recuperació.

- La Cadena Riu Hotels anuncia que continuarà el seu procés d'expansió, però els hotels, cinc, seran oberts a Portugal, Cuba, República Dominicana, Canàries i Mèxic. Simptomàtic, no?

- L'apertura del carrer Marineta enllaçant amb el carrer Cannes (de Ciutat) és molt proper. Les obres les veim molt avançades. Serà una important i necessària millora, tema circulatori i de comunicació.

- Els foguerons de Sant Antoni foren molts. Festa, botifarrons, llonganissa, vi i animació general.

- L'anomenat "El Cojo Manteca" també va visitar

s'Arenal i feu trencadissa de vidres al carrer Amficar. Deplorable.

- El "Club de Pesca Es Cap-Roig" té anunciat per aquest mes de febrer, la seva habitual diada de companyonia amb dinar inclòs. En el proper número ampliarem la notícia.

- Rafel Ramírez, ens va anunciar que la Televisió llucmajorera és quasi a punt de veure's també a s'Arenal. Positiva notícia.

- L'habitual diada del Pancaritat enguany serà el 19 del proper mes d'abril. Un dia alegre, festós i entranyable, tot a l'ombra arquitectònica del Pont de "Ses set boques".

- Al carrer de Trencadors es va produir un incendi i es cremaren importants béns materials.

- Hi ha rumors insistents sobre la possible venda del complex Aquacity a un important grup de finances. Uns volen comprar i uns altres no tenen ganes de vendre.

- Horst Abel, un empresari alemany, amb negocis a s'Arenal ha anunciat la possible constitució d'un partit polític. Abel ha rebut opinions del tot contradictòries pel que fa a la conveniència d'aquest partit o no.

- Jaume Tous fou el guanyador del "Trofeu Club Nàutic Arenal", en vela, categoria Optimist. Es classificaren Marina Gallego, Lluís Paris i Hugo Ramon. ♦

— LLENCERIA —
Llaços i Botons
— MERCERIA —

COSMETICA
PERFUMERIA
REGALS
ROBA INTERIOR

Infants, home i dona
Cursos de Brodats Artesans

C/. Major, 101 - Tel. 12 01 34 - Lluemajor

PLAÇA 18

serigrafia

C/ SON JULIÀ, SOLAR A-65
POLÍGON INDUSTRIAL SON NOGUERA
07620 - LLUCMAJOR - MALLORCA
TELÈFON 66 04 22
FAX 66 19 22

Quatre mots

Joan R. Domínguez, President de la Penya Mallorquinista de Lluçmajor

12

C. Font

Fotos: C.Julià

- Per què, finalment, heu decidit fundar una Penya Mallorquinista a Lluçmajor?

- Ja fa molt de temps que en teníem ganes. Aquestes coses sempre suposen molta feina per no guanyar res, i per tant, un ho ha de tenir clar. A més, avui en dia posar en marxa una Penya no és fàcil ja que has de fer tota una sèrie de passes i la burocràcia hi és per tot. Finalment, hem trobat un grup de gent disposat a fer feina pel Mallorca i hem fundat aquesta Penya, a Lluçmajor.

- Quines activitats duis o dureu a terme?

- Les pròpies de tota Penya. Feim pagar una quota de 300 pta. La gent s'associa i té dret a l'autobús que cada quinze dies, quan juga el Mallorca a casa, passa per davant el local social que és el bar Tabú a plaça, et porta a veure el partit i et torna. La qüestió es resumeix en poques paraules: fer mallorquinisme.

- Quants socis teniu en aquests moments?

- Ara en tenim setanta i esperam augmentar de mica en mica.

- I ara, amb el cor a la mà: què esperau del Mallorca?

- Que es mantengui a Primera Divisió moltíssim de temps. Sempre. ♦

SPORTS

ca'n salom

Sabates

Infantil i juvenil

GUANTITOS

(Talles 18-40)

C/. Músic Joan Xamena, 12 • Lluçmajor

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

Entrevista

Moratòria per a l'ordenació del sector turístic

I. Barceló

Foto: C. Julià

- A causa de la capital importància que té per a la nostra Comunitat Autònoma en general, i per al nostre terme, en particular, ens hem posat en contacte amb D. Miquel Vidal Fullana, president de l'Associació d'Hotelers de la Platja de Palma i s'Arenal, per demanar-li quin és el seu punt de vista sobre el nou Decret d'Ordenació Turística.

- En primer lloc vull dir que el POOT ja obligava a qui volia fer un hotel nou, a tenir un solar de 60 m2 per plaça hotelera a crear, i que als que llevaven places velles del mercat, se'ls tenia en compte fent-los unes reduccions en els metres quadrats exigits per la llei. Més que una moratòria, jo diria que posa una condició més per poder construir hotels.

Aquest decret diu que no es poden construir nous hotels si no es donen de baixa hotels obsolets. Llevant la possibilitat de fer-ne d'altra manera, cosa que permetia al POOT, amb les condicions abans esmentades (60 m2 per plaça). Aquestes noves places hauran de ser hotels de 4 o 5 estrelles, o apartaments de 3 claus, cosa que abans ja estava en vigor.

Dilluns passat, ens reunirem la Federació d'Hotelers i després d'estudiar el decret, en traguem unes conclusions que manifestarem a la premsa de la Comunitat.

De totes maneres, no és del tot clar. Surten unes declaracions als diaris, fetes pel Conseller de Turisme, Sr. González Ortea, en què aclareix una mica el que pensen fer amb les places que s'hauran de donar de baixa, ja que segons com es fes, podrien representar un avantatge per aquells que no s'han modernitzat i que podria produir una especulació de places al mercat.

Sembla que hi haurà una entitat depenent del govern que es farà càrrec de l'administració de les places que es donin de baixa per enderrocaments o per canvi d'ús, evitant així l'especulació.

ció.

Perquè el turisme no es mori d'èxit

- Enteneu que aquesta mesura pot ser beneficiosa per al sector turístic en general?

- No només és beneficiosa sinó que a més consider, per les notícies que tenim, que era bo que ho fessin ja que teníem por que entrassin molts de projectes a la Conselleria de Turisme, perquè les temporades són bones i els doblers donen poc; la gent té ganes de fer més places. Però, a més, hi ha una altra cosa; es prepara, segons el conseller, una nova "Llei general de turisme", que pretén ser més restrictiva que la que hi ha actualment. Si la moratòria no s'hagués fet per sorpresa, hagués passat el que va passar amb el decret Cladera i amb el POOT, que des que l'anunciaren fins que va entrar en vigor, passaren dos anys i entraren a la Conselleria sol·licituds per construir 87.000 noves places. Per això crec que ha estat una cosa no només bona sinó completament necessària per controlar el

turisme, i es fa un favor a la societat mallorquina, perquè el turisme no es mori d'èxit.

Ningú no va a Hong-Kong a prendre el sol

- Es pot morir d'èxit, el turisme?

- Allò que vull dir és que a Hong Kong no hi va ningú per prendre el sol. Hi van per altres motius, però per prendre el sol no, ni tan sols a Barcelona capital. La gent va a platges on hi ha esbargiment i si no anam alerta podríem fer mal a la indústria turística.

- Hi ha veus que creuen que mentre limiten el sector hotelier, afavoreixen altres tipus d'edificacions turístiques. Com ho veu, vostè?

- Tenint en compte que en el sector de places turístiques, era el sector hotelier el que en els darrers anys menys creixia, a causa de les exigències del POOT i que el creixement més gros que es fa aquest darrers anys és de turistes que no vénen ni a hotels ni a apartaments, sinó que van a pisos, xalots, bungalows... Vénen en la modalitat anomenada "sit-only", en la qual només han contractat el bitllet d'avió i que, o mitjançant parents, amics o organitzacions que els deixen les seves cases o els les lloguen. Per això deduïm que el perill, més que no hotelier, és extrahotelier i d'aquesta nova modalitat turística se n'ha parlat poc, tot i que posar límits a la construcció, en aquesta societat, sembla que és prou difícil.

Al mateix temps que surt el Decret que regula els hotels, en surt un altre que pretén regular les vivendes turístiques per evitar les conseqüències deslleials i la clandestinitat, i alhora, donar possibilitat de normalitzar l'oferta il·legal mentre regula les vivendes turístiques de nova creació, essent més exigent quant a les condicions de qualitat, confort i higièniques, però no limitant la seva construcció. ♦

Fins quan?

Redacció

- La política del Govern Balear, respecte a la "Balearització", ha estat definida reiteradament pel President Matas i per diferents consellers, com la de permetre un creixement sostenible i moderat, per tal de preservar el territori. On hi ha les discrepàncies entre el PP i els altres partits del Parlament, és en la mesura d'aquest "creixement sostenible".

Essent el govern més permissiu que no l'oposició en l'aspecte urbanístic, és clar que va prenent mesures que, si bé a uns els pareixen insuficients, són passes endavant pel que fa a la conservació del medi ambient i del paisatge.

A pesar d'aquestes directrius del Govern, als pobles ens trobam amb la trista realitat: uns plans urbanístics obsolets i la pràctica del clientelisme municipal per aconseguir el vot de certs sectors de la societat. Aquests dos motius, mesclats amb la picaresca dels constructors, han fet possible que qualificacions com les de les fotos hagin estat possibles en uns terrenys que, per la seva extensió, són més un solar gran que no una finca rústica.

Creïm que, si bé el POOT (Pla d'ordenació territorial) ha aturat la possibilitat de fer les torretes a les cases, i només permet planta baixa i pis, al nostre proper pla urbanístic s'hauria de baixar considerablement els 10 m. d'altària que l'actual permet, ja que al nostre poble ja li han fet cançons pel que fa a l'edificació de casetes ("Ossifar"). Canviar la normativa quant a l'article 168 en les Àrees d'Agrupació de Parcel·les, fent necessari la superfície de 15.000 m² per a l'edificació d'una vivenda és una mesura que el nostre paisatge agrarià.

La gent que es construeix una vivenda vol tenir bona vista, i per això prefereix fer-la en una zona elevada (fins i tot dins l'Àrea Natural d'especial Interès de la Serra de Galdent i de Gràcia) i per això procuren sortir per damunt de la barrera natural dels arbres, que els impedeixen la vista a la mar, arbres que, quan les cases són baixes, compleixen una funció de camuflatge, que debilita l'impacte paisatgístic de l'edificació.

Seria bo que el nou Pla Urbanístic, que serà el del S.XXI, fos un pla pensat per a preservar el poc que ens queda i no un pla baratiller per a malvendre el nostre patrimoni. ♦

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

- Centre Coordinador -

BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL DE S'ARENAL

AJUNTAMENT DE LLUCMAJOR
C/ BERGA, 64
07600 S'ARENAL
Tif. 440641

HORARI: De dilluns a divendres de 15'30 a 20'00h.
Dissabte de 10'00 a 13'00h.

AQUEST MES HI PODEU TROBAR MOLTES NOVETATS D'HISTÒRIA DE MALLORCA, I TAMBÉ MOLTES NOVEL·LES.

A MÉS DE LLIBRES I REVISTES TAMBÉ DISPOSAM DE VIDEOS I C.D.

VOS HI ESPERAM A TOTS !

Consell Insular de Mallorca

Quaderns de Fum Major

Jorge Manrique i Noè a la vila

Miquel Cardell

Els darrers han estat dies d'hivern estíll antic, desdibuixats i plujosos, com quan anàvem a escola als frares i en sortir fèiem carreres de vaixells imaginaris i ínfims per les aigües braves de les voreres del carrer, rius d'un passat recent que ja no corren; ara els carrers s'embassen sovint de clavegueram obstruït, la font de Randa està contaminada de fems i la "síquieta" que ens en duia l'aigua comença a ser un altre element de la nostre memòria recent, del patrimoni de la nostra història més real i quotidiana i de l'enginyeria popular, que només podrem visitar des de l'evocació, oblidada i abandonada amb els records de quan el Dia d'anar a Gràcia queia en dimarts i tenia sentit, feta mal bé per la desídia, la manca de sensibilitat i un grapat de xaleters tolerats i sense escrúpols...

Un record mena a l'altre, avui que plou com altre temps plovia: seguit, seguit, arreu, arreu, ara llamina, suara un ruixat ben espès. Ara mateix, quan començava foc abans de posar-me a la feina, m'arribava la música de l'estudi de cordes dobles que el meu fill practica amb el violí, una melodia antiga, lenta, sentimental i tristonja, com un bibelot nostàlgic, i, en alçar els ulls, a ponent s'havia obert una clariana per on el sol de l'horabaixa deixava caure sobre les teulades de la vila una mica de claror neta, quasi daurada, molt pàl·lida i, cap a llevant, sobre el fons gris i blavenc, morat de Blai Bonet, de l'ennigulat s'alçaven, gentils, tènues, perfectes, les corbes bessones d'un doble arc de Sant Martí.

Un atzar de claror i aigua desplega en bellesa les lleis físiques de la difusió de la llum, la seva composició més íntima, les capacitats de l'ull humà... i de la memòria que, tot

sabent això, no deixa d'evocar aquell bon averany, aquell pacte entre el déu ferotge i homicida dels jueus i el submís i salvat Noè. Són imatges que allecoren el bessó mateix de la nostra cultura, d'occidentals, europeus, mediterranis... No crec en l'existència, fora de llibres i de les ments, d'aquell vell déu, ni de la seva reencarnació catòlica. No compartesc amb el catolicisme aquesta creença, ni la de la vida després de la mort, ni crec que aquell estrany personatge que va morir executat a una creu ressucitès, ni que pretengués formar una religió nova... Bé, ja m'heu entès. Crec, en canvi, que l'Església de Roma ha exercit durant segles com una màquina de poder absolut i absolutista, i que en conserva encara molts dels pitjors tics i que defensa cada mica d'aquests privilegis històrics i abusius com qui defensa un dret elemental, encabotada en dirigir la vida de molts i emparant-se en inèrcies i tebiors que són en bona part ressaca d'aquesta llarga història del que comença sent una mena de secta fanàtica de convençuts que veurien i veurien la fi del món... I amb tot, l'Arc en cel i Moisès em recorden que és una part essencial de la nostra història i la nostra cultura sense la qual difícilment en podem entendre res. Amb això, i afegint-hi que tene simpatia instintiva per la gent que es pren seriosament la seva vida, que preferesc qui s'equivoca consciència, mentre sia respectuós amb els altres, que qui l'encerta per pura inèrcia, el lector pot entendre que m'interessàs assistir a una reunió convocada per la Parròquia de Sant Miquel entre una plural i àmplia representació de la societat activa de la vila.

El motiu era començar a preparar una commemoració que ho és de la història eclesiàstica i de la nostra història en general. Crec que són 750 anys de la bul·la que fundava les anomenades parròquies mallorquines del repoblament, entre les quals es compta la nostra. He de dir que el rector es va guanyar molts de punts del meu respecte amb una proposta assenyada i treballada, oberta i respectuosa, definint

NUEVO OPEL
CORSA
MI COCHE!

AUTOMÒBILS
LLUCMAJOR S.L.

Ronda de Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Llucmajor)

els àmbits del religiós i el cívic i les seves interseccions. I per la seva capacitat de convocar i posar a fer feina plegats persones i grups ben diferents quan no oposats o enfrontats. Els plans són ambiciosos i just estan en fases primerenques. Però aquesta iniciativa, que es planteja aprop i podria lligar-se amb un altre cabdal aniversari, cívic i històric, de la fundació de Lluçmajor és una bona oportunitat, quasi única d'assumir reptes i encetar col.laboracions, d'obrir camins i moure la nostra paralizada societat. Seria una llàstima desapropiar-la, perquè bons començaments com aquest del que parl, no n'he vist sovintejar a les terres del fum major.

Recuperar la memòria de la religiositat popular llucmajorera; estudiar, conèixer, difondre el patrimoni artístic-religiós; rehabilitar els camins històrics de Gràcia i les malmeses creus de terme, saber més de la pròpia història i la seva relació amb la història gran i famosa; escoltar la música religiosa que els nostres avantpassats han creat, interpretat, escoltat; transmetre aquests coneixements i la sensibilitat que puguin implicar avui als més joves; escoltar els reptes socials que des de la comunitat catòlica més compromesa es plantegen... tot plegat, devora els darrers lustres de vida llucmajorera sembla quasi revolucionari.

Escrivint, s'ha fet de nit. Només unes pinzellades de transparències blavenques a ponent separan l'hora capves-

pral de la nit plena. Il.luminada, la massa pedrenya de l'església sura sòlida sobre siluetes de terrats, dipòsits d'aigua, antenes. Escoltava les polifonies que escriviem quan l'Edat Mitjana s'acabava, Johanes Okenghem i Guillaume Du Fay... Tal vegada com un ressò d'aquelles imatges de l'aigua pels carrers en revénen uns versos que tots estudiàrem al batxiller (són les maneres com es normalitzen les cultures modernes, no ens enganyem); pens en Jorge Manrique: Nuestras vidas són los rios que van a dar a la mar... una expressió planera i rotunda de la reflexió sobre la brevetat fugissera de la vida i la certesa de la mort. Canviant-la molt poc, tenim la versió cutre i quasi paròdica que ha redactat l'empresa especialitzada (!) a qui la majoria municipal ha encarregat el Pla General d'Ordenació Urbana, que aquest és el nom tècnic, potser gens realista. Segons la documentació prèvia presentada per aquesta empresa, la situació hídrica de la marina llucmajorera es pot resumir més o manco dient que els aqüífers van de terra cap a la mar. Genial. Ja ho va dir Manrique.

Però si pensam en el futur que ens hi jugam, la cosa perd bona part de la gràcia. Molt abans de Manrique, Heràclit ja havia escrit que no ens podem banyar dues vegades al mateix riu per referir-se a la fugacitat de tot plegat, a l'omnipresència del canvi com a principi rector del món. Hi pens perquè potser, sobretot si seguim tolerant i fomentant l'urbanisme bèstia i excessiu que fa anys ens blearitza, aviat no podrem ni banyar-nos ni abeurar-nos ni regar els golfs nous amb l'aigua d'aquests aqüífers tant Jorge Manrique que ara ens han descobert.

Restaurant

"AL SEU GUST"

CHEF:
PEP MARTÍNEZ

LOCAL CLIMATITZAT

MENÚS DIARIS

TANCAT EL DIMARTS

C/. NICOLAU TABERNER, CANTONADA
PASSEIG JAUME III. TEL. 12 03 12

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Lluçmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Forti)
Tel.: 45 70 78 • PALMA

PERRUQUERIA

Fina

C/. d'Es Vall, 49 Tel. 66 11 58

Efectivament, la Comissió Insular d'Urbanisme ha decidit iniciar els tràmits per suspendre el projecte, que la majoria PP-ASI benneix i defensa, d'Urbanitzar 48 hectàrees a Tollerie, entre El Dorado i Bahía Grande (a que pareix que som a Mèxic?), amb 4.600 noves places (quantes dutxes, quantes estirades de cadena... cada dia?), basant-se precisament en diversos estudis hidrològics que demostren la progressiva salinització de l'aqüífer de la zona, aquell que ens abeurava a nosaltres i al turisme que ja tenim. I en la impossibilitat evident de mantenir aquest ritme de creixement.

Com si no fos prou mirar el que ja hi ha aprovat i calcular la gent que hi cap. Com si no fos prou mirar aquella zona i demanar-se si no ha de quedar un pam de verd inhabitat. Com si el mateix govern autònom del PP no hagués ja reconegut que sobra oferta, i creixement i maltractament mediambiental.

Idò Oliver, Rabasco i companyia recorrerà aquesta decisió, com era d'altra banda ben previsible coneixent el personal: s'aferren a l'excusa de les indemnitzacions i el seu fantasma (com si no aprovassin ressurreccions de projectes caducats que no creen cap problema de pressumptes indemnitzacions) i tenen la franquesa de recordar que parlem d'un projecte aprovat fa més de vint anys... com si no hagués passat res, ni haguéssim après res, i poguéssim seguir fent les mateixes animalades. Quin era aquell animal disposat a travelar sempre a la mateixa pedra? No, els ases no són tan ases, i fins i tot ells saben quan basta, si hem de creure el refrany.

Pot ser les ombres, vagues però quasi visibles dins la nit que ara s'aboca sobre la vila de Manrique i Heràclit s'ho miren tot plegat amb cert somriure bonhomí, com qui sap que tanmateix el nin no s'aturarà de punyir el foc fins que s'haurà bofegat el capcigró d'un dit.

Si el nostre fos un país normal, amb la nostra literatura feta hàbit de presència als programes educatius, tal vegada enlloc de Manrique ens hauria vingut primer a la memòria aquell frare medieval que va fugir a Tunísia i es convertí en Abdhalla, Fra Anselm Turmeda, i els seus veros igualment famosos i memorables, tot i que menys fluvials: *Diners de tort fan veritat!... diners fan bé, diners fan mal.../ diners fan viú al món lo joc./ e fan honor a molt badoc./ e quin diu "no" fan dir-lo "hoc"!/ Vejats miracle!...*

D'altres, evocaran Noè, i es demanaran que hagués estat d'ell si hagués dit allò de -Una arca? ja haurem d'esperar els pressuposts de l'any que ve, i llavors, aquests alarmistes sempre fan llarg, són només crítica destructiva, pur fonamentalisme....

Així i tot, a aquesta vila presa pels cotxes, amb poques voravies que facin els 90 centímetres d'amplada mínima que cal per poder caminar amb crossets, quatre esforçats treballen en la construcció d'improbables i bells arcs dels set colors de l'esperança. Salut per a ells i per tots nosaltres. ♦

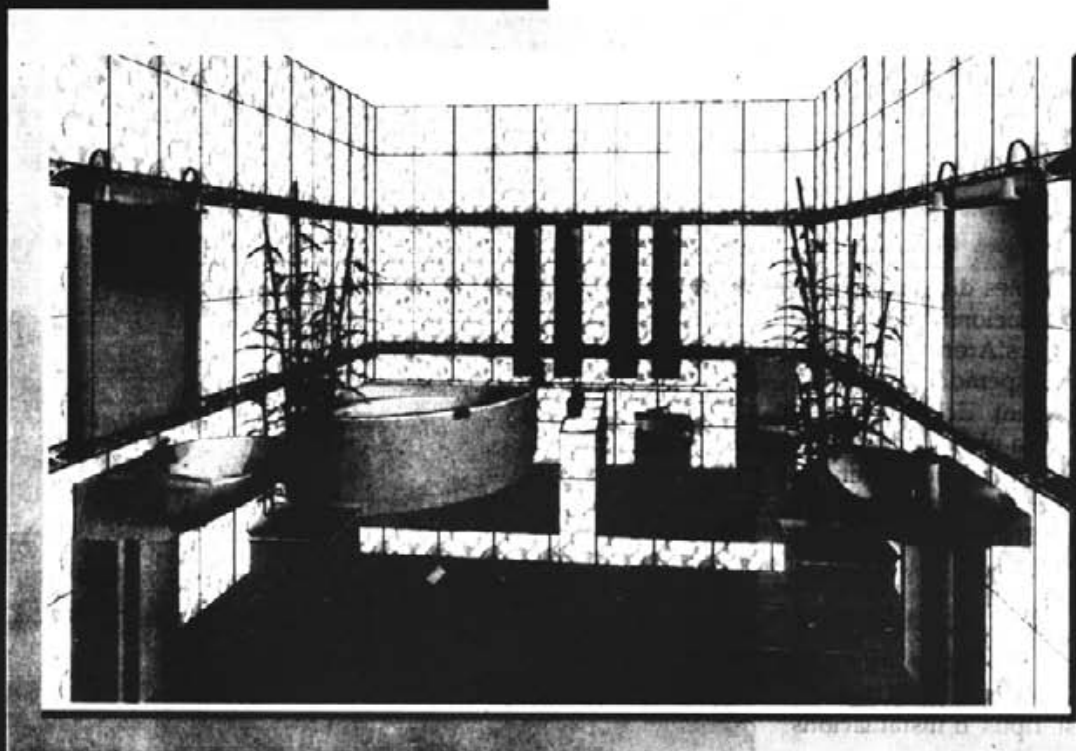
SYP
SERVEI I PREU

***Cada dia millors preus
en primeres marques***

Agraïm la vostra visita

LA MILLOR BOTIGA DE CADA DIA

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

ROCA

DIBA DISSENY
INTTEGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la

vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

Qui no vol pols...

Miquel Sbert

La vida, certament, ens porta per viaranyes esquerps. L'altre diassa, per exemple, vaig ser espectador, no gaire atent, tot s'ha de dir, de diversos (i massisos) discursos de diferents cappare de la cosa pública nostrada.

Les paraules, com l'embatol suau, bufaven i com ell fugien d'estudi amb una rapidesa remarcable, sense deixar, ni tan sols una lleugera petjada, un indicati ni que fos mínim, tangible de la seva presència etèria...

Volaven, les paraules, com volen els coloms i els dies. Espectador jo, sofert, intangible com elles. Arribada la nit, en comptes del repòs arreceirat, més pares de la pàtria guaitaven per la finestrona catòdica i enlairaven més paraules. Paraules. Esmunyedisses, volanderes, sonores (ai els batalls de la campana, remorosos i buits). Eren paraules. I els homes i les dones, prohoms i profombres de la pàtria petita, de la petita pàtria nostra de cada dia les deien les paraules. Insistents, clamoroses, feixuges i etèries. Oh, les paraules.

I eren paraules, contundents: "enfermetat" que feia un, "rentable" que escometia l'altre, "sesgada" que entaforava el de més enllà... Potser les argumentacions també en gaudissin de la virtut de la contundència. Qui ho sabria dir? Hom comprèn la dèria medievalista dels hipercorrectors del la "enfermetat", foragitant qualsevol mena del plebeisme connotat per una "malaltia" vulgar. No ens sorprèn el concepte "rentable" en no ser, com era el cas, si es refereix a avions (naturalment que ho són de rentables els avions, amb sabó fluix i tot, el que ja no acabam de capir és si són susceptibles de produir dividendes en les línies interinsulars). Quan un intel·lectual o un cappare parlen convé que es faci el silenci entornal, sobretot si ens assabenta de com pot ser de "sesgada" la lectura de la història que la transitorietat de torn ens vol encolomar. Ni tendenciós, ni manipulador, ni enganador, ni esbiaixat, "sesgat" és el futur que es colombrava.

Ai, les paraules. Les paraules que no són la llengua. Que no són la vida, les paraules. Que són l'orató del capvespre d'estiu, les paraules. Que no són la doctrina, ni el fet, ni la cosa. Les paraules. Les nostres pobres paraules que no són res, ni tan sols aire. De tant no ser no són ja ni paraules.

Els pares i les mares de la pàtria petita, els cims de la petita pàtria. L'espill de comportaments i de normes d'ús. Ai, les paraules pobres. Ai las, dels conceptes. No hon són gens de "rentables", pateixen llarga i anguniosa "enfermetat", "sesgades" com s'institucionalitzen les actituds, febles, en equilibri precari entre la modalitat, la traïció i l'oblit.

Per viaranyes esquerps, certament ens porta la vida. Fins i tot, en alguna ocasió ens passeja pels racons de les revistes nostres, per les pàgines germanes i veïnes. Ens porta per les paraules que anònimes mans amigues polsen al PC, amatents i especiades, ben condimentades, amb la mesura justa del coent i de l'enginy. Quina alegria, aleshores, quin conhort! Entones llavors els himnes (en silenci, això sí) i la sang corre de bell nou falaguera, com si, satisfeta d'un brindis amb cava (atenció, cava!), li entràs una frisor renovada.

... que no vagi a l'era. Perquè, si hi va, certament, empolsat romandrà.

Disputes de capellans, pediatres, nebots, sub-22 i poetes

Si és cert que tot el que no surt als mitjans de comunicació no existeix, no fa falta que patim: els llucmajorers som, existim. N'és la prova fefaent que el repàs a la premsa diària ens omple cada mes la carpeta amb retalls que parlen de la nostra gent.

Per encetar el meló, començarem per un que no és llucmajorer, però que hi ha exercit: en *Jaume Alemany*. El qui ara és rector de Bunyola vol esbucar la rectoria vella i fer-ne una de nova amb aparcament de cotxes al soterrani. Això li duu problemes amb els partidaris de conservar l'edifici. El "Balears" n'ha parlat en portada extensament. Les obres, per ara, estan aturades.

De qui també parla el diari escrit en català és del pediatre *Chacártegui*, que duu l'Insalud als tribunals perquè no li reconeixen uns punts que li per-

metrien tenir la plaça a Lluçmajor, així quedarien contentes les mares que volen aquest metge per als seus fills.

En el DM, en *Guillem Boscana*, que presideix el club de bàsquet Imprenta Bahía, comenta el bon moment del seu equip. Ara, si és ver que parla com la frase del titular, fora del món del bàsquet no el deuen entendre gaire: "A l'illa no hi vuit sub-22 per a EBA". Un poc críptic sí que ho és.

Qui parla clar i llampant és n'*Antoni Mir*, president de l'Obra Cultural. Quan li demanen de quina pintura ha rebut algun missatge, ell contesta: "De la meua tia Aina". "Quin missatge, per cert?", li retruca la periodista. I ell respon: "Ressons de nissaga familiar i un tam-tam mediterrani". Això són amors de nebot!

La polèmica, en canvi, la posa Jaume Santandreu en l'article *Mossèn*

Antoni Garau, publicat a "El Dia del Mundo". Hi conta com el sacerdot Antoni Garau ha deixat d'ocupar-se de l'Hospital de Nit, el centre de marginats que depèn del Bisbat. L'article és dur: retreu el secretisme eclesíastic que envolta l'Hospital i s'hi expressen discrepàncies amb el capellà de can Descalç.

Per acabar, la poesia i la ràdio. Vet aquí, idò, en *Miquel Cardell*, que ha participat en l'homenatge al poeta Bartomeu Rosselló-Pórcel (com a ponent d'una taula rodona i recitant l'*Auca* davant la casa del poeta) i que, a més, surt retratat al Magazine de "La Vanguardia" i el "Diario de Mallorca" com una estrella més dels qui fan la millor ràdio espanyola en aquests moments. Enhorabona, *Cardell nostro*. ♦

LO UNICO QUE PODRA OIR CONDUCIENDO UN ROVER 600 SERA EL MURMULLO DE LA GENTE

ROVER SERIE 600
SOBRE TODO ES UN ROVER
DESDE 2.740.000 ptas.*
LLAVE EN MANO

Aunque para usted no serán más que susurros. Y es que cuando se viaja en un **Rover 600** se desconecta totalmente del mundo. Dentro, usted. Fuera, la gente. Hablando. Admirando su línea. La elegancia. La precisión de sus movimientos. Y usted, dentro, rodeado de los más mínimos detalles. Dejándose seducir por el ambiente. Apreciando cada segundo. Envuelto por tonos perfectamente engamados. Disfrutando el placer de conducir su propio mundo. Moviéndose con motorizaciones turbodiesel o gasolina de hasta 158 caballos y un equipamiento de serie que incluye aire acondicionado, cierre centralizado con mando a distancia, volante tapizado en cuero, airbag del conductor, alarma perimétrica volumétrica con inmovilizador del motor y dirección asistida. Todo lo que necesita para, simplemente, sentirse bien allí donde vaya. **Rover 600**. El verdadero placer de conducir.

ILLA MOTORS, S.L.

*Avda. Ramon de Sant Martí, s/n
Tels. 66 01 46 - 908-63 00 49
Fax. 66 22 39 - (Lluçmajor)*

* Precio final recomendado incluido I.V.A., transporte, impuesto matriculación y descuento promocional para unidades en stock en Península y Baleares hasta fin de mes. No acumulable a otras ofertas. Aproveche el Plan Prever.

Cartes

L'Associació d'Usuaris del Mollet de s'Estanyol i l'Associació de Veïnats de Son Reinés s'adrecen a tothom que desitgi estar informats de la situació jurídica del contenciós de l'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol.

El present escrit és a causa de la carta que totes dues associacions han sabut que el President i la seva Junta Directiva va enviar als socis a començaments del mes de desembre passat amb motiu de les festes de Nadal. S'hi deia que el CN s'Estanyol havia guanyat el recurs contenciós administratiu que l'Associació de Veïns de Son Reinés havia plantejat, i que el mateix Club Nàutic confiava superar el que l'Associació d'Usuaris va interposar en data de 21 de març de 1996.

Pel que fa a aquesta qüestió, cal realitzar aquests comentaris:

En relació al contenciós que l'Associació de Veïns de Son Reinés va interposar contra l'aprovació del projecte d'ampliació del Port esportiu, el President i la seva Junta Directiva no han guanyat res. Si bé la Sala del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears va dictar un Acte d'inadmissió del recurs, es més cert que aquesta Associació va recórrer aquest Acte en cassació davant del Tribunal Suprem, la Sala tercera d'aquest Tribunal el va admetre sota el número 3/2355/97. En conseqüència, és evident que aquest Acte no és ferm, i per tant la carta del President del Club Nàutic falta a la veritat o no diu tota la veritat, i que origina confusió, ja que si el recurs del Tribunal Suprem prospera, s'haurà de continuar davant el Tribunal Superior de Justícia de Balears la tramitació del recurs de l'Associació de Veïns.

Ahora, el propi Acte d'inadmissió del recurs "indica" a l'Associació de Veïns de Son Reinés el camí per continuar el procediment, portant l'expedient quasi a l'inici. Segons entenem suposa un retard considerable en les aspiracions amplacionistes del President i de la seva Directiva. La seva pretesa victòria esdevé una clara derrota en perdre tot el temps del món.

Per tant, l'Associació de Veïns, va formular immediatament Recurs contenciós administratiu contra la concessió per a la construcció i ampliació del Port esportiu. Aquest re-

cur el va tenir interposat el Tribunal Superior de Justícia de Balears mitjançant Providència de 28 de maig de 1997, i actualment es tramita sota el núm. 656/97. No cal dir que el President del Club Nàutic no en deia res a la carta, d'aquest darrer recurs.

Així idò, el President i la Junta Directiva, en afirmar que han guanyat un recurs, estan faltant a la veritat.

Pel que fa a l'Associació d'Usuaris del Mollet de s'Estanyol, hem de dir que el novembre de 1996 va interposar un recurs administratiu (núm. 386/7) contra la concessió administrativa d'ampliació del Port esportiu atorgada pel Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en data de 18 de maig de 1995.

Al mateix temps hom va sol·licitar la suspensió de la concessió i el Tribunal la va decretar mitjançant Acte de 4 de febrer de 1997. Tant el Club com la Comunitat Autònoma varen recórrer en súplica la suspensió i el Tribunal la va confirmar, alhora que ens donava la raó, mitjançant un Acte de 12 de març de 1997.

També es va interposar un recurs (núm. 173/96) contra la llicència atorgada per l'Ajuntament de Lluçmajor al Club Nàutic, recurs que també va presentar l'Associació de Veïns de Son Reinés, i totes dues associacions varen obtenir del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, la suspensió de la llicència. Els dos recursos actualment es troben pendents de resolució.

Del que hem apuntat anteriorment es pot deduir que quan el president i la seva junta directiva informen de la situació ho fan de forma parcial, quan han d'informar dels diferents recursos interposats, però no s'han de limitar a dir que només són dos recursos, un que han guanyat i un altre que confien superar.

És per això que a manca d'una informació exacta, les dues Associacions han cregut convenient elaborar aquest escrit. ♦

L'AMPA del CP "Rei en Jaume III"

Informa

L'AMPA del Col·legi Públic Rei Jaume III, de Lluçmajor, posa en coneixement de les possibles persones i entitats interessades, capacitades per a l'ensenyament d'assignatures, matèries o disciplines susceptibles d'efectuar-se en règim d'activitats extraescolars: idiomes, informàtica, dansa, teatre, manualitats... que poden fer arribar a la secretaria de l'escola l'informe per escrit de les seves iniciatives: àrea de coneixement, dinàmica de l'aprenentatge, preus, etc. fins dia 31 de maig.

Les activitats es programaran per al proper curs acadèmic 98/99.

La llengua vehicular de totes les activitats ha de ser el català, tant pel que fa a l'expressió oral com al material de suport que, si és el cas, es faci servir. ♦

**CENTRE OPTIC
EXPOLENT**

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

Xerrades de cafè

Tornaran a posar un tren?

Un que escoltava.-

- I ara, què dius?
- El que diuen, que volen tornar a posar un tren de Palma a s'Arenal.
- Ara es determinen? Després de tants anys d'haver-lo llevat i espenyat totes les vies fèrries i venuts tots el terrenys on eren posades.
- I moltes estacions d'arribada i d'aturada.
- Són bojos. Ara se'n determinen, després d'haver fet tanta venuda i destrossa i posat aquesta xarxa d'autocars que van i vénen cada quart d'hora de Palma a s'Arenal.
- I una autopista de primer ordre...
- És que diuen que aquesta autopista té el defecte que quan entren a s'Arenal queda molt estreta i perillosa.
- I això, ho arreglarà, el tren?
- Diuen que sí, perquè si ara els autocars tarden més de mitja hora, amb el tren tot serà més ràpid.
- Idò mal negoci per als taxis i autocars...
- I aquest tren, on s'aturarà, a s'Arenal de Palma o al terme de Lluçmajor?
- Supòs que travessarà l'anomenat Pont d'es Jueus que separa els dos termes, i s'aturarà al final, al terme de Lluçmajor.
- Tal vegada això seria una bona notícia, perquè suposaria adobar i restaurar aquest pont històric, perquè així com està, qualsevol dia caurà de tot i hi pot haver una desgràcia, perquè hi passa molta gent, encara que és intransitable.
- De totes maneres, tan per passar-hi el tren com per als vianants, aquest pont necessita una bona restauració.
- Trob que si es decidissin a tornar a posar el tren, el podrien fer arribar fins a Santanyí, com abans.
- Això no cal que ho pensem, perquè varen vendre

totes les Estacions i les vies per on passava i haurien de comprar-ho tot de bell nou.

- Ara figura't, diuen que el Pont d'es Jueus és propietat particular.
- Quina animalada!
- És que els responsables del tren d'aquell temps, en feren una darrera l'altra, venent els terrenys.
- Jo record que el batle Gabriel Ramon, que firmava "Gara" a les seves cròniques al "Balears" va fer una campanya de presa i gestions particulars per tal que no llevassin la línia del tren Palma-Santanyí, cosa que no va servir de res, perquè a Madrid ja ho tenien tot decidit.
- Idò ara serà igual, en lloc del tren faran l'autopista de Llevant, perquè ve decidit des del Govern Balear.
- Per moltes coces que tirin els ecologistes... ♦

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)

Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)

Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

expert

ELÈCTRICA

e alafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

De noms i de llocs

(XLIX)

Son Mir (I)

24

C.Calviño
F.Jaume
J.Jaume
A.M.Monserrat
J.Monserrat
F.Mut
Fotos: C.Julià

En el manuscrit de n'Antoni Garcias i Vidal (+ 1907) "EL TERMINO MUNICIPAL DE LLUCMAJOR" d'introducció i notes per en Bartomeu Font i Obrador, editat per l'Ajuntament de Lluçmajor a les Fires de 1972, a la pàgina 21 ens parla de la secció XIX: "Con los nombres TIÓ, SON GARCIA, NA BÒTILA Y SON MIR se distinguen las fincas que componen esta sección, la cual reúne una superficie de 691 cuarteradas" i a la pàgina següent "SON MIR.- De una desmembración de SON GARCIA se formó este predio, tomando nombre del apellido del adquiriente".

Gràcies als documents aportats pels actuals propietaris avui podem fer una relació dels diferents titulars que ha tingut aquesta finca i de les segregacions que ha sofert des de la primera meitat del segle XIX fins a l'actualitat:

El primer fou En Joan Contestí i Cardell, fill d'en Bernat Contestí i na

Margalida Cardell. A mitjan segle XIX, l'escrivà Bartomeu Salvà i Pons la descrivia de la següent manera: "El predio llamado Son Mir sito en el término de Llummayor de tenor de sesenta y dos cuarteradas o lo que sea con casas en el construidas en alodio de Su Magestad libre de censo y confinante con el camino por el cual se viene a esta Ciudad, con tierras del predio de Son Garcias del Aljub, con otro camino llamado de las rotas del Monjo, con otro llamado del Marroig y con tierras de los herederos de Jaime Amengual, con tierras de Clemente Puig, con las de Gabriel Tomàs y las de Bernardo Mir".

L'any 1849 canvià de mans, passant a ser propietat d'en Rafel Mas i Pastor. Aquest en va vendre tres trosos i dividí la resta en quatre parts entre els seus fills, quedant així la finca repartida en set porcions; els propietaris de les quals foren: en Damià Font, en Miquel Roca i Picornell, en Bernat Mesquida, n'Antònia Aina, na Maria, na Francisca i en Miquel Mas i Duran.

Fou en Miquel Mas i Duran el que per hereuatge es va quedar amb el predi matriu de Son Mir repartit en dues finques: "la finca de este número que con motivo de las desmembraciones que ha sufrido ha quedado reducida a

Son Mir d'en Gaspar

dos porciones de tierra de pertenencias del predio SON MIR sito en el término de la villa de Llummayor de cabida una de doce cuarteradas, nueve huertos, catorce destres o sean ochocientas noventa y seis áreas, sesenta centiareas en la cual existe la cisterna y porción de casa remanente, lindante al Norte con tierras de Damián Font i con la donada a Antonia Ana Más, al Este con las de Miguel Roca Picornell, al Sur con el camino de las Clavagueras y al Poniente con la donada a María Más. Vale dos mil pesetas. Y la otra porción es extensión de nueve cuarteradas ocho huertos, o sea seiscientos setenta y cuatro áreas, setenta y una centiareas, lindante al Norte con tierras de Damián Font y otra de Bernardo Mezquida, al Este con la donada a María Más, al Sur con el camino de las Clavagueras y al Occidente con la donada a Francisca Mas. Tiene el mismo valor que la anterior".

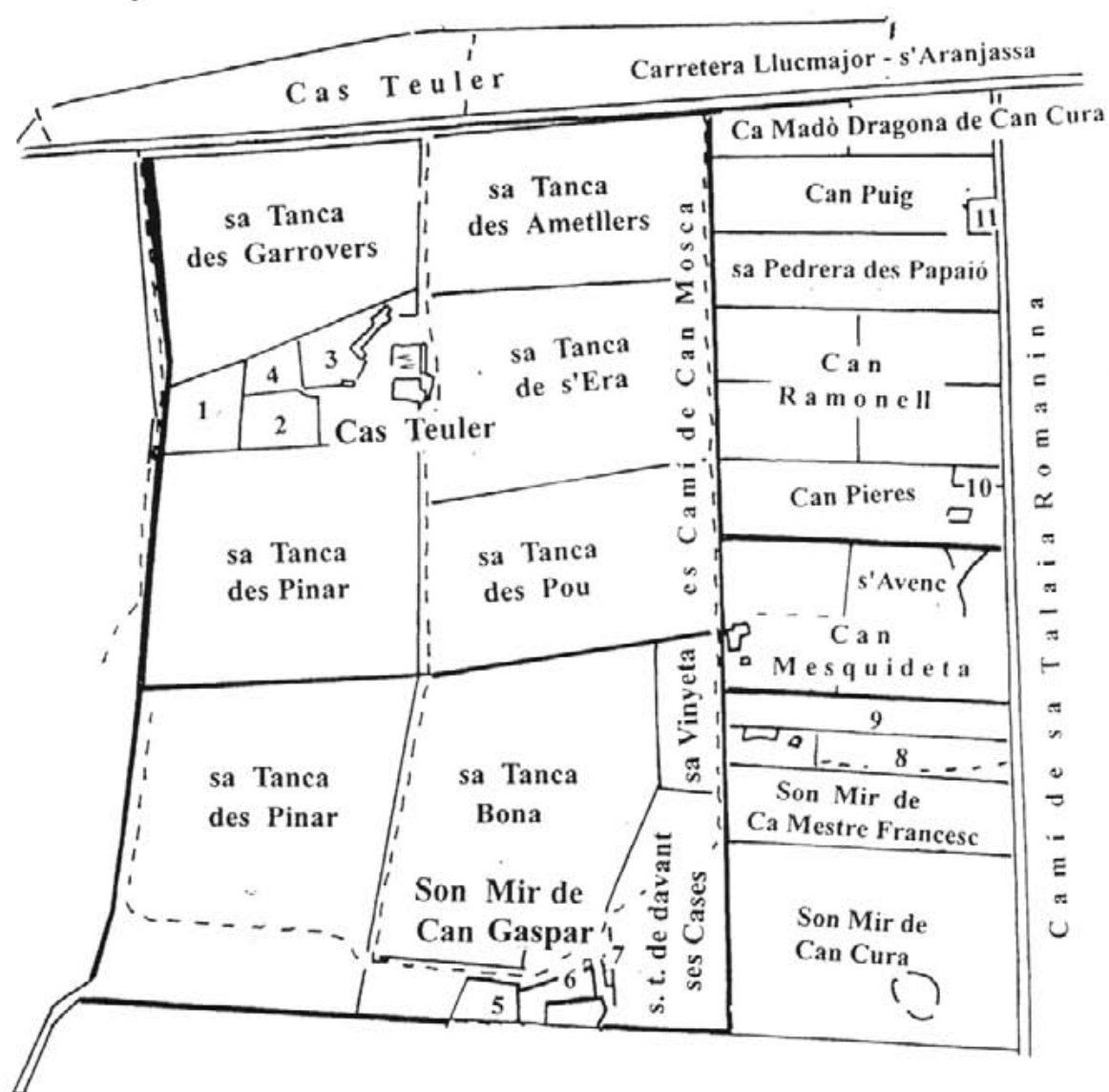
Aquest tros seria enregistat amb el nombre 2.726 abans del 30 d'octubre de 1900 i, possiblement, la propietaria per donació fou na Magdalena Rita Mas i Duran.

A la seva mort, dia deu de febrer de 1898, en Miquel Mas i Duran deixava com a usufructuària de la finca la seva dona na Francisca Aina Garcias i Clar i propietaris els seus fills Rafel i Bernat Mas i Garcias.

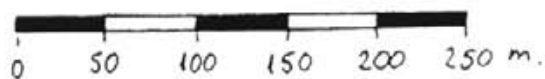
Dia 12 de març de 1902, la vengren a en Bartomeu Monserrat i Tomàs per la quantitat de tres mil vuit-cents dotze pessetes i cinquanta cèntims.

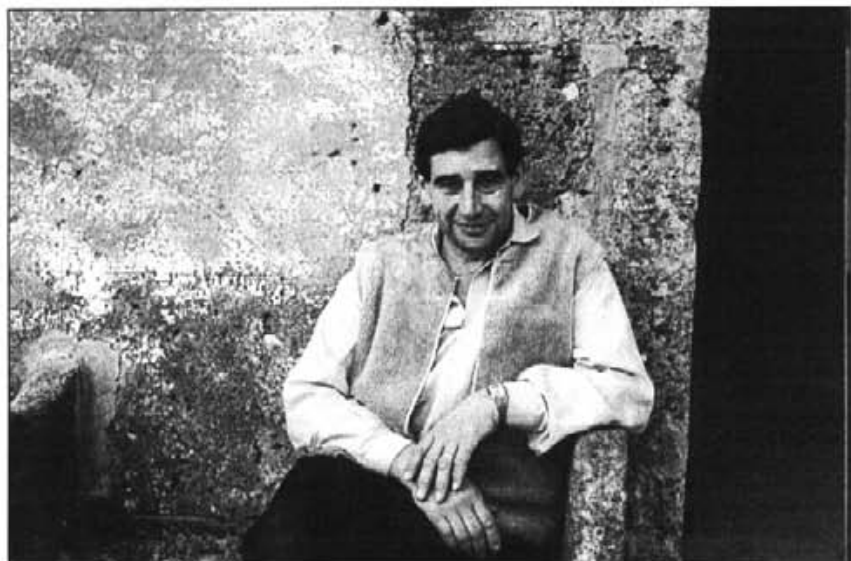
A la seva mort, dia vint-i-u de setembre de 1930, l'hereu de la terra fou el seu nebot, en Gaspar Monserrat i Catany.

L'any 1956 en el registre de la propietat la finca era descrita amb les següents paraules: "Rústica: Pieza de tierra llamada SON MIR, procedente del predio del mismo nombre, en término de Lluçmajor, acompañada de una casa, cisterna y otras dependencias, de cabida ochocientas noventa y

1. s'Hortal d'arran des Camp Pelat.
- 2 i 3. es Figuerals de Moro.
4. s'Hortal de sa Truja.
5. s'Hortalet.
6. es Galliner.
7. s'Hortal.
8. Son Mir d'en Vergueta.
9. Son Mir de s'Hortal des Clot.
10. ses Figueres de Moro.
11. es Figueral de Moro.

Joan Morlà

seis àreas, sesenta centiàrees, lindante al Norte con tierras de Damián Font y Matías Morlà Contestí, esta antes de Antonia Ana Mas y Durán, por Este con la de Miquel Ramonell, por Sur con el camino de las Clavaguerras y por Oeste con tierras María Más Durán. Vale según el documento cuarenta y tres mil setecientas... pesetas. I passava, per herència, a ser propietat de na Isabel Monserrat i Monserat.

De la propietat anteriorment esmentada, el dia 25 d'octubre de 1982, se'n segregaren 191,07 àrees.

En aquestes dates passava a ser propietat d'en Joan Morlà i Mòjer i Na Isabel Ferrà i Llompart.

A l'Amillament de Lluçmajor de 1863, propietat Rústica, Pecuària i Urbana a Lluçmajor en el segle XIX, treballat i estudiat per en Joan Clar i Monserrat, SON MIR apareix com a una finca de seixanta-dues quarterades, un cortó i cinquanta-sis destres. D'elles, trenta-nou quarterades, dos cortons i disset destres eren de terra sense conrar; dues són pinar; catorze quarterades, dos cortons i disset destres són garriga; vint, d'erm i tres, d'improductiu. I la resta són de cultiu.

Del Son Mir d'avui, ens en parlen, en aquesta primera entrevista, en Joan Morlà i na Isabel Ferrà, tots dos de Lluçmajor, als qui volem agrair les atencions que han tingut amb nosaltres i la documentació que ens han fet arribar.

Quins terrenys ocupava la finca?

He sentit a dir que la segregació que es va fer de *Son Garcies de l'Aljub* i que rebé el nom de *Son Mir* fou d'una extensió de més de vuitanta

quarterades i que es trobava envoltada de camí: al Nord, *es camí vell de Ciutat*, a l'Est *es camí de ses Clavaguerras* (actual *camí de sa Talaia Romanina*), al Sud *es camí de Son Monjo o de Tió* i a Ponent *es camí des Camp Pelat*.

Quines partions es varen fer de Son Mir?

Les cinc partions més significatives són: *Cas Tauler*, *Son Mir de Cas Capellà o de Can Biniferri*, *Son Mir de Can Móra*, *Son Mir d'en Gaspar* i *Son Mir de ses Barreres*.

Quina és la vostra?

La nostra és la finca matriu, *Son Mir d'en Gaspar*, té unes deu o onze quarterades, una vegada segregat el darrer tros que fou *sa Tanca de ses Figueres* que compraren a *Can Cura*.

El tros està distribuït en tanques, envoltades de paret seca: d'esquena d'ase, d'encadenat i de doble encadenat.

Quins noms tenen les tanques de la finca?

Sa Tanca Bona o dels Ametlers, amb pous felanitxers i verdarettes. *Sa Vinyeta*, era vinya. *Sa Tanca de Davant ses Cases*, hi havia una pedrera com també a *sa Tanca de ses Figueres de Can Cura*; el marès tret fou, possiblement, emprat per fer l'escala de l'Ajuntament o de la rectoria de l'Església de la vila. *Sa Tanca d'es Pinar*, encara hi queden un bon grapat de pins. I, a la vora de les cases, hortalets: *s'Hortalet de ses Figueres de Moro*, *s'Hortet*, que encara hi feim un poc de verdura per a la casa, *s'Hortelet...*

Què ens podríeu dir de les cases?

És un conjunt d'edificis que són els més antics dels voltants. Les parets són de pedra amb fang, paret verda, i damunt hi ha teulada. Tenen planta baixa i sostre. Una de les coses que més em va sorprendre va ser no haver trobat sestadors a cap indret del tros i sí una bona establa i una paissa afegides a la casa. Davant la porta de l'establa hi havia *es Femer de les Bísties*, un recinte quasi triangular tancat de paret seca y escurat fins a la roca; avui és un jardinet.

Al costat de l'establa, feta de pedra, hi ha una portassa gran amb volta. Per la part exterior, els damunts, tenen forma d'ala de corb.

La cisterna és gran i es troba defora de la construcció. També hi ha un galliner.

I del terreny?

Hi ha poc a dir, la terra és prima, les roques i les rels de puig són quasi damunt. Hi ha uns redols més bons que els altres, *Sa Tanca Bona*, la dels ametlers, amb *sa tanca de sa Vinyeta*, són els millors.

Ara bé, aquest tipus de terreny és bo per als arbres. L'ametler i el bestiar

Cas Tauler

Dins el rotlle de paret hi havia la immensa figuera de Son Mir, devora l'avenc de Can Mesquideta.

han estat la millor treta d'aquesta contrada.

Quines races d'ametlers hi podem trobar?

Hi ha una gran varietat de classes d'ametlers. En un mateix tros i dins una mateixa tira en trobam de distintes races: pere-batles, potetes, verdetes, llinets, menons, sards... etc, però els que s'han adaptat millor aquí són els pou felanitxers.

El meu pare, a *Son Mir de Cas Teuler*, té dues classes de munars: uns són primerenes, fan molta fulla i són bons de tomar; els altres, els munars bords, són tardans, un poc gomosos i forts de capoll, treuen poc i fan un bon grapat de secalls. Els anomenam així perquè duguérem les mudes de la possessió de *Son Munar*.

També en té uns que no n'hi ha a altre indret, els teulers, són de mala ametla, gruixada i grossa, fruiters i primerenes, però mals de tomar, floreixen en el mes de gener i les gelades els fan molt de mal. Els donam aquest nom perquè ja en trobàrem a *Cas Teuler* quan hi vinguérem.

Què és això de sa figuera de Son Mir?

Era una figuera molt grossa, tant que arribava a terra i no sé quantes soques tenia. Un bon estol de dones li collien figues durant un o dos dies de tira.

La soca mare era una figuera roja (1) i les altres eren branques que s'havien amurgonat i les havien empeltat d'altres classes. N'hi havia de sis o set castes distintes. (2)

Es trobava devora *s'avenc de Can Mesquideta*.

Què sabeu cap contarella de Son Mir?

Conten, que fa molts d'anys hi havia uns posaders en aquesta finca i que sa madona esperava un infant.

Un vespre varen sentir molta renou, eren un estol de lladres que hi havien anat a robar (3). L'amo pegà quatre crits per assustar-los però ells contestaren i la cosa prengué malament. Tots els de les cases es retgiraren i ja es pensaven el pitjor.

La madona, en aquells moments de perill, va encomanar a tota la família a Santa Rita i va fer la promesa que si tots en sortien bé i l'infant que esperava era nina, li posaria el nom de "Rita", patrona dels impossibles.

El temps va passar, i els lladres, veient que els de dintre es feien forts, o, pensant que hi havia poc que pelar, o, que l'auca els era damunt i que de la vila podia venir més gent i trobar-se estrets, o, qui sap que... deixaren el lloc i el silenci es va fer present. Quan a l'auca els de la casa sortiren a la elasta i voltaren les cases no trobaren res de nou. Però fou tan gros es retgiró que la madona i els al.lots no volgueren tornar a romandre a la possessió i partiren cap a la vila.

En el temps que pertocava va néixer el nadó que fou una nina i a l'hora de batiar-la li posaren el nom de Rita, tal com ho havia promès la seva mare. (4)

I dels noms de les tanques de Son Mir de Cas Tauler quins ens diríeu?

A l'altre part de la *carretera de Ciutat*, dins *Na Bòtila, ses Pletes: sa Pleta de Baix i sa Pleta de Dalt*. I a aquesta part de sa carretera: *sa Tanca des Garrovers o de Darrera ses Cases, sa Tanca des Ametlers, sa Tanca des Pinar, sa Tanca de s'Era, sa Tanca des Pou* i un grapat d'hortalets prop

de les cases: *s'Hortalet de sa Truja, s'Hortalet d'Aprop des Camp Pelat, s'Hortet...*

(1). Sinonímies: Rojal (Eivissa, Pollença), Negreta (Menorca), Flor (en alguns pobles) i Rogeta (Sencelles).

La fama que acompanya aquesta varietat, ben coneguda per tots els indrets de les illes, i que ha estès el seu cultiu per la Península, és evident, ja que és la més productiva entre totes les varietats de Mallorca, això sense oblidar la qualitat de les dues collites que madura. Pàg. 145. LES FIGURES MALLORQUINES Josep Roselló, Joan Rallo i Josep Sacarés. Fundació Illes Balears. Palma de Mallorca 1994.

(2). **SON MIR.**- De una desmembració de SON GARCIA se formó este predio, tomando nombre del apellido del adquirente. **La higuera más grande que existe en el término de Lluchmayor vegeta en tierras de SON MIR. EL TERMINO MUNICIPAL DE LLUCHMAYOR. MANUSCRITO DE ANTONIO GARCIA VIDAL (+ 1907). INTRODUCCION Y NOTAS POR BARTOLOME FONT OBRADOR. FERIAS DE LLUCMAJOR 1972. AJUNTAMENT DE LLUCMAJOR. Imprenta Moderna. LLUCMAJOR 1972.**

(3). La gent passava fam, es robava per menjar i els robatoris eren castigats amb gran duresa. Molt sovint els lladres es presentaven a les possessions armats i en quadrilla i els robatoris organitzats solien quedar sense càstig. Robatoris d'aquesta mena se'n produïren a Son Caldés (1816), Son Sampol (1819), Sa Cova (1820), etc... A Son Caldés hi anaren quatre lladres, i fermaren l'amo i la seva dona per tal de fer el robatori. Mai no foren identificats. Quan l'any 1820 una quadrilla roba a la casa del molf d'aigua d'Andreu Company se'n duen *un tocino que havia muerto de peso de unas nueve ó, dies arrovas, una quartera de trigo, media quartera de garvansos quatro savanas, dos camisas, dos sacos, y una bayasa de higos secos*. Tampoc no poden trobar els culpables. Pàg. 102. La captura i mort d'en Durí. Bartomeu Prohens Perelló. A l'entorn de Llucmajor. Estudis i comentaris (I). Edicions de pinte en ample. Palma 1997.

(4). Una de les filles d'en Rafel Mas i Pastor nomia Magdalena Rita, pot ser una coincidència? ♦

Gent de la vila

Jaume Prohens, professor de l'Escola d'Enginyers Agrònoms de la Universitat Politècnica de València

Jeroni Tomàs
Lucia Caldés

En Jaume Prohens i Tomàs, és fill d'una coneguda nissaga de comerciants llucmajorers, que quan acabà els seus estudis a l'Institut Mª Antònia Salvà i per raons de proximitat geogràfica es va desplaçar l'any 1987 a València per cursar la carrera d'Enginyer Agrònom, finalitzant-la l'any 1993, especialitzant-se en **Fitotècnia** que està dedicada sobretot a les plantes.

Acabà la **Tesi Doctoral** dedicada a la Millora Genètica de Nous Cultius el passat mes d'octubre. Actualment és professor d'aquesta especialitat a l'Escola d'Agrònoms de la Universitat Politècnica de València, a la vegada que es dedica a la investigació sobre aquests cultius i, més concretament a la resistència a les malalties.

Parlan's una mica de la teva Tesi Doctoral.

A 5è curs de la carrera hi havia una assignatura que me va cridar molt l'atenció, es tractava de la "Millora Genètica Vegetal" i vaig decidir que quan acabàs hi faria el Doctorat.

Una vegada acabada la carrera, vaig passar al **Departament de Genètica** per cursar-hi el Doctorat. Me van oferir una sèrie de temes, i un dels quals era la **Millora Genètica de nous cultius**, es a dir, cultius que són nous per a nosaltres i que en l'actualitat no es cultiven. Aquests cultius són d'una família anomenada Solanàcees en la qual hi estan incloses les tomàtiques, els pebres, la patata, l'albergínia, el tabac, etc. Totes aquestes espècies són originàries de la Regió Andina, i de totes elles he treballat amb quatre: el **Fisalis**, la **Tomàtiga d'arbre**, el "Naranjillo" i el **Cogombre Dolç**.

Aleshores, la meua investigació s'ha centrat en la genètica d'aquestes espècies. Sobretot amb una espècie d'especial interès en la nostra zona, que és el **Cogombre Dolç**.

L'objectiu d'aquest estudi era resoldre certs problemes, principalment, la falta de producció i, que el fruit estava molt de temps a madurar. A través de creuaments, vaig estudiar la genètica d'un caràcter que s'anomena **Partenocàrpia**, que és la capacitat de produir fruits sense llavors. Vaig trobar que aquest caràcter estava dominat per un gen, el que vàrem introduir en varietats que eren bones, aconseguint així, varietats que tenen bon sabor i al mateix temps una alta producció. Respecte a la falta de precocitat que patia habitualment el cultiu, vam realitzar un estudi de la variabilitat genètica, trobant que hi havia varietats que presentaven uns gens que feien que fossin més primarencs. Per tant, també els hem introduït a les varietats que tenen bon gust i en aquest moment tenim varietats que tenen bon

gust i són primerenques.

De fet, hi ha cooperatives a València que l'estan començant a cultivar i exportant-les, obtenint beneficis econòmics substancials.

Veus factible desenvolupar tota aquesta activitat d'investigació que dus a terme en Mallorca?

A València m'hi trobo molt bé, faig la feina que m'agrada, tinc bones amistats i, la veritat no m'he plantejat fer feina aquí perquè per treballar amb aquesta temàtica a Mallorca s'ha de ser conscient que em trobaria amb les possibilitats limitades. Perquè tot això, depèn fonamentalment del tema econòmic, allà per exemple, ara ens han construït uns hivernacles que valen uns 300 milions de ptes., i això només és una part, faltarien els laboratoris, etc... que tot això val molts de doblers i fer-ho de nou és un poc utòpic.

Pensa que el pressupost de la Politècnica és de 28.000 milions per a 30.000 alumnes, és a dir, pràcticament un milió per alumne.

Els avanços actuals en matèria genètica fins fa poc temps eren insospitats. Actualment hi ha tota una controvèrsia en trobar un límit ètic a l'estudi científic. Quin és, per a tu, aquest punt, on t'aturaries?

Supòs que fas referència a la problemàtica sorgida arrel de la **clonació d'animals** i de les **plantes transgèniques**.

Aficar gens que poden procedir d'una altre planta, d'animals, de virus, de bacteries o inclús gens artificials fets pel propi home, que són introduïts dins d'una planta és on hi haurà grans possibilitats. Per exemple, poden existir plantes que te fabriquin medicines, fruites que portin una vacuna i quan la mengis ja estiguis vacunat, també hi ha plantes que produeixen plàstics, és a dir, que no faria falta dependre del petroli, també es poden crear plantes resistents a herbicides...

Jo crec, en resposta a la pregunta que tot depèn de l'ús que se'n faci. Jo ho compararia a l'energia nuclear, si se'n fa un ús pacífic pot portar bones conseqüències i ser molt útil, però si se'n abusa no. Mal emprat pot tenir efectes perillosos i nocius per a la societat, per exemple, amb el tema de la clonació amb humans es pot produir una selecció d'individus molt intel·ligents per a fer una raça "superior" o fer individus amb capacitat intel·lectual baixa per fer feines feixugues. Com he dit, depèn de l'ús que se'n faci.

Com veus el seu futur de l'agricultura a Mallorca?

Quant a la producció ho veig difícil que es pugui fer viable. Hem de pensar que països com el EEUU, Alemanya, França... per exemple, per cada quarterada de blat treuen entre 4000 i 5000 kgs, aquí si tot va bé, uns 1000 kgs, i les despeses de cultiu són les mateixes.

El futur de l'agricultura a Mallorca passa per a l'especialització, es a dir, cultius que tinguin un alt valor econòmic, cultius nous com els que jo tract, amb els que es poden fer diners. Jo diria que l'única solució és la innovació continua, sempre anar al davant dels altres competidors potencials, si et quedes estancat els altres te menjén.

Per acabar, una pregunta tòpica per respondre una persona que viu fora de la vila; com veus Lluçmajor?

Amb el temps hi ha canvis que crec que van cap a millor, també tenc la mateixa impressió de València, des que hi vaig arribar a ara i, si es va cap a millor sempre és un bon senyal!

Moltes gràcies, esperam veure't ben aviat per la vila! ♦

D'ofici ... Calciner (I)

Josep Sampol i Barceló

I.Barceló
C.Calviño
J.Jaume
Fotos: C.Julià

Una vegada més, en aquestes pàgines de la revista, parlarem d'un ofici d'aquells que diuen: "Ja han passat a la història" i que segons tenim entès té un origen molt llunyà en el temps, segons l'entrevistat, prové de l'orient de la mediterrània ja que foren els fenicis els que l'ensenyaren als nostres avantpassats.

Per conèixer-lo bé ens hem adreçat a Josep Sampol i Barceló "Mestre Pep de Son Granada", el qual va néixer a Cas Ferreret, devora ses Arnaules, el dia 23 de març de 1923. Era fill d'una família pagesa i nombrosa, eren catorze germans, vuit mascles i sis femelles. Els pares havien estat a les possessions de Pérola, després a Cas Ferreret, posteriorment a sa Bassola i Son Granada, quan en Barra d'Or va comprar mil cinc-centes quarterades en aquell indret.

Des d'aquestes pàgines volem tenir un record pel seu germà Jaume (q.e.p.d.), el qual ens va acompanyar i es va esforçar per mostrar-nos la possessió de Son Granada quan férem la seva toponímia.

Mestre Pep als dasset anys va fer feina amb en Pep Matildo, que era un mercader d'ametles, en aquells anys, per missions es carregava sacs de cent-vint-i-dos quilos. Per dues-centes pessetes cada mes va anar a Capocorb Nou, de Can Clar, de garriguer i allà va fer de carboner i calciner.

Recorda que dins es Camp d'es Pou, a Capocorb Nou, hi havia sa mata més grossa del terme, hi havia branques de més de setanta passes de llarg i en vida del senyor vell era l'únic arbre que es podava.

Què és un forn de calç?

No és més que un clot profund i rodó, on les pedres a força de foc es coven i tornen calç. Quasi sempre els feiem a llocs on hi havia molta pedra i la llenya era prop.

Dins Lluçmajor, on feieu forns de calç?

Els llocs on he fet més feina és a sa Marina, Capocorb, Betlem... també he tengut un forn prop de la vila a Biniferri, i d'altres fora poble a Artà i Felanitx.

El primer forn de calç que vaig

CONSTRUCCIONS

LAMPINO, S. L.

Especialistes en reestructuració
de cases antigues

C/. Nord, 9 - Tels.: 66 04 88 - 66 17 61 - 66 08 38

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

fer fou a Capocorb Nou i d'allà a Betlem. Amb el senyor de Betlem vaig arribar a un acord per fer garriga neta i treure pedres. En aquest indret de sa Marina n'hi he tretes moltes de camionades de calç, hi ha un forn que l'he cuit més de seixanta vegades; l'olla en un principi era per fer-hi quaranta tones i amb el temps n'hi vaig coure més d'un centenar. En vaig fer a s'Àliga, a sa Punta (Felanitx), a Son Antoni Mas (Manacor), a Son Monjo i a Biniferri a Lluçmajor. A dins Betlem n'hi vaig fer tres.

Quines són les parts d'un forn de calç?

L'olla, és el clot que hem fet a terra i té uns nous pams de fondària; la caixa, és la paret que envolta l'olla, és molt gruixada i les pedres són maseles, revengudes i grosses (el foc amb el temps se les anirà menjant i l'olla a cada fornada serà més grossa), aquesta paret es feia amb molta cura, les pedres eren triades d'una en una i totes tenien la cara bona dins l'olla i les juntes, encara que era una paret en sec, els omplíem amb fang d'argila per no deixar

perdre gens de foc -un crui i la fornada no covia- a la part del darrera s'omplia amb reble i macada; les parets de l'olla, que seguien a les de la caixa, sempre a plom per la part de dedins, però més gruixades, una vegada havíem sortit de dins el clot, a la part de defora tenien un poc de talús; el cantell, és la paret de la caixa a més d'un metre i mig de ras del terreny; la portada, és el buit, que deixàvem a la part baixa i que l'anàvem omplint a mesura que carregàvem el forn; la boca, és el forat que deixàvem a la portada i era el lloc per on es tirava la llenya que s'havia de cremar dins l'olla; hi havia una pedra molt grossa i plana que col·locàvem a la part baixa de la boca, era l'enfornadora, per damunt d'ella hi passàvem tots els feixos de llenya; per reforçar la portada entre vessàvem dos troncs gruixats, quasi sempre de pi, eren les tafarres; la cucuia és la part de dalt del forn, té forma rodona, de cúpula, cada filada anava entrant una mica cap a dins l'olla fins que quan érem a dalt la volta quedava tancada amb una

pedra; la cucuia té dues parts: l'espírai, que era la part baixa i que no duia gens de fang d'argila i era el lloc per on el foc podia respirar, i el capell que era una capa de fang d'argila i calç amb que tapàvem la cucuia.

Com es feia un forn de calç?

Primer cercàvem un lloc on hi hagués molta pedra i llenya. D'això n'hi ha molta a tota la garriga de sa Marina i molts de senyors de possessió me cercaven per dos motius, el primer que llevàvem molta pedra i també perquè la garriga quedava neta una vegada havíem fetes unes quantes cuites. I a qualque olla n'hi fèiem més d'una cinquantena.

Una vegada triat el terreny, que sempre cercàvem que tengués un poc de rost per no haver de fer tanta feina, començàvem a cavar un clot gros, rodó i d'uns nou pams de fondària. Començàvem fent la portada i el clot a la vegada, una vegada buit es començava a pujar les parets de la caixa i del forn, eren les parets de l'olla, fetes a plomada per la part de dintre i amb les juntes, com ja he

TELYCO

LLUCMAJOR

Grupo Telefónica

VENTA: TELEFONOS FIJOS, TELEFONOS INALAMBRICOS, CONTESTADORES AUTOMATICOS
TELEFONOS MOVILES, ACCESORIOS, CENTRALITAS, FAX,
TELEFONO DE MONEDAS, RECARGA DE TARGETAS ACTIVA

SOLICITUD: LINEAS TELEFONICAS, CAMBIO DE TITULAR, LINEAS MULTISERVICIO, SERVICIO TELEFAX,
VIA DIGITAL

ALQUILER: FAX

REPARACION: SERVICIO TECNICO TELYCO, REPARACION GSM EN GENERAL, INSTALACIONES

dit, plenes de fang d'argila, a mesura que anàvem fent paret, també col·locàvem feixines i feixos d'estepa i ullastre ben estrets. A uns setze o desset pams començàvem a tancar amb les mateixes pedres, era la cucuia, aquí deixàvem de posar fang entre les esquerdes de les pedres perquè el foc pogués respirar i després d'haver col·locat la clau de la falsa cúpula la tapàvem amb un capell de fang d'argila i calç. La faixa, d'un pam d'amplada per tot lo rodó que quedava destapada, era l'únic lloc per on el forn respirava.

I després?

Hi calàvem foc, primer sortia un fum blanc que a mesura que passava el temps anava tornant negre i quan ja, la fornada estava quasi cuita, tornava d'un color blanc, una altra vegada.

De foc n'hi havia per uns onze dies, més o manco. El foc sempre havia de dur la mateixa marxa, ni massa molt ni massa poc. Els homes s'anaven turnant-se de dos en dos i llençaven els feixos per torn amb una forca i per damunt l'enfornadora.

Com es controlava el foc?

Un cotxe es maneja amb el volant i els pedals i el forn de calç amb el fang.

La fornada es controlava amb el fang d'argila. Amb el fang fèiem anar el foc cap al lloc que més ens interessava. Aquesta era la meua feina, quan el forn cremava jo hi passava una vegada al matí i l'altre al vespre i amb una ullada veia quina part era la que duia més avançada i amb una palada de fang feia que el foc anàs cap als llocs on la pedra era més crua.

A vegades, el gas que es desprèn per la cucuia es pegava foc i a la nit

es veia des de lluny, era el llantoner.

Com sabíeu que la fornada estava a punt?

El color de les pedres era el que me donava la informació que necessitava. La pedra, primer es torna vermella, després blanca, més o manco a les quaranta hores de foc, i quan la cuita està en el seu punt, el color és igual com una cirera que vol madurar. També si dins l'olla deixam de veure les juntes de les pedres i la paret ens pareix llisa, és senyal d'estar en el seu punt.

En aquest moment deixàvem mancabar un poc el foc i amb pedres planes i fang tapàvem la boca i deixàvem passar dos dies. La calç es refredava molt aviat.

Com es feia la feina?

A un forn de calç hi havia feina per a sis o set homes, i el mínim eren quatre. Els homes funcionaven en colles, de dos en dos. Dos feien fei-

xos, dos duien les pedres al forn i els altres col·locaven les pedres fent les parets de la caixa i col·locant els feixos de llenya a la vegada.

Les pedres i els feixos els acostàvem a l'olla del forn amb un carro llarg i les pedres més grosses les col·locàvem a la cucuia amb l'ajuda d'un carretonet.

A cada fornada cremàvem més d'un milenar de feixos i feixines i tots sortien de la garriga o el pinar de la finca on havíem fet el forn. I si volíem guanyar alguns diners el forn ens havia de donar més de setanta o vuitanta tones -n'he fet molts de més de cent tones de calç-. Aquestes eren les dues coses que volien els senyors, per una part llevar pedres de dins les terres de conró i per l'altra fer neta la garriga i el pinar per poder caçar millor i que a l'estiu el perill de foc fos menor. ♦

**Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu**

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL
Pedro Noguera Enseñat
Taller autoritzat

AGENT OFICIAL

ŠKODA
 automòbils

piva motor s.a.
 C/ Riuol. 30 - Tel. 66 22 13

Entrevista

La nit del 15 va sortir el sol a Lluçmajor

Joana Font
Antònia Font
Fotos: Biel Thomàs

Els cantants més subversius i transgressors de la nova cançó, Jaume Sisa i Pau Riba, reconvertits en Actors Gramàtics oferiren a Cas Coix un recital de poesia; un recital i una poesia subrealista, contradictòria i absurda (?).

- Per començar, si us sembla, i pels qui potser no us coneixen gaire, us podrieu definir a vosaltres mateixos; o bé, si preferiu, us definiu un a l'altre.

Sisa: El Pau és un artista que va néixer com un bolet dins una olla exprés i que, des de llavors no ha fet més que progressar, progressar envers una plenitud expressiva que, el dia que arribi a la seva cimera crítica, explotará i es condensará una altra vegada en una olla exprés i tornarà a néixer

un altre Pau Riba. Jo crec que el Pau és un artista pre-elònic i no li fa falta clonar-se perquè ell mateix ja té prou espiritualitat eterna i immortal com

per viure sempre.

Riba: Jo pens que en Jaume Sisa és un artista que va néixer dins una ampolla i que, des de sempre, ha vist el món a través del cul de l'ampolla, per això té aquestes visions tan contrastades, tan singulars i tan diferents de la resta del món. Ell, com ja diu en un dels seus poemes, "hi veig per dintre i, per fora, sempre he duit ulleres", i això és la gran singularitat. Ell és una persona que viu a l'altra banda del mar.

- I l'espectacle, com el definiríeu?

S: L'espectacle és com un tancar i obrir cortines, com un pujar i abaixar persianes, és com un joe de finestres i nosaltres anam obrint i tancant finestres.

- Quin és el vostre concepte d'estètica artística?

R: És l'estètica de l'absurd, d'allò singular, contradictori, contrari, subrealista... en fi, és l'estètica més horribosa que s'ha pogut mai imaginar.

- Deis que cantau malament, creis que també us hi pentinau?

S: Sobretot el Pau es pentina malament; jo procur... en fi, tenc varies pintes i procur variar; diguéssim que m'hi esmero una mica, però ell no, ell no té cura.

- Si no sabeu, com deis, cantar, ni recitar, ni pentinar-vos, què sabeu fer així com cal?

S: No et mosqueja, això?

R: S'ho han cregut tots, que cantem malament.

S: Nosaltres hem de desmentir aquesta informació que està corrent i "aprovechamos para desmentir estos bulos, estos rumores, verdad?" No, nosaltres cantam molt bé, el que passa és que és el món el que no està en consonància amb nosaltres.

EURO - IDIOMAS

Lluçmajor

Apreneu idiomes amb grups molt petits amb professors amb experiència nadius i llicenciats

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Lluçmajor • Tel. 66 11 33

R: El món està desafinat.

S: Exacte. Allò d'aquella famosa música de "Las esferas celestes" que deia Paracelso, estava una mica desafinada des de fa segles i es va desafinant cada vegada més. Llavors, què passa? nosaltres hem vingut... la nostra missió en el món és, d'alguna manera, rectificar.

R: Mantenir l'afinació.

S: Rectificar i tornar a l'afinació, a la bona afinació.

- A mà o a màquina? (l'escriptura, s'entén)

R: Amt tot el que faci falta: dit, ploma, bolígraf, ordinador, ganivet...

S: Amb internet i borrarador.

- Improvisau sovint?

S: Sempre que no sabem què fer, improvisam.

- Aleshores, per què sempre feis el mateix espectacle?

S: Precisament. És que la improvisació no es tracta d'estar inventant coses tota l'estona, perquè això és molt cansat i llavors ningú no sap bé on estàs, i no, no... es tracta de repetir exactament el mateix, improvisant. L'autèntica improvisació és aquella que calca el motlle original; llavors, nosaltres, ens atenem a aquest principi d'espericitat i anam donant voltes sempre sobre l'eix.

R: Tornam a fer sempre el mateix, però d'improvis.

S: Exacte, sí.

- Gramatical o agramatical?

R: Dones, malgrat tot, gramàtic.

S: Bé, a nosaltres, on ens agrada més estar és a Santa Coloma de Gramanet, que és on tenim el club de fans més important; però això de la agramaticalitat diguéssim que és una

temptació.

R: Sí, a Agramunt també hi tenim un club de fans.

S: Es una temptació que ens volta sempre, però mai no acabam de... és com un pastís que hi ha sobre la taula; allargam la mà, però mai no acabam de fotre-li el "zarpazo", sempre en queda un trosset. Bé, potser l'últim dia ens el fotrem del tot, el pastís de la agramaticalitat.

R: Ens farem Actors Agramàtics.

S: Exacte.

- Espanya va bé?

R: Va bé, va bé. Va be, va ce, va de...

S: Exacte, i a més va "adverbio, conjunción, verbo, predicativo..." sí, sí, tota la gramàtica completa.

- Alguna d'aquests nits que heu passat a Mallorca, ha sortit el sol?

S: No, jo no he sortit sol perquè

sempre ha anat amb ell i les noies.

R: Sí, sí, sempre anam tots junts.

- Què pensau fer a partir d'ara?

R: Tornar cap a la península.

S: El futur el veiem bé.

R: Lluny.

S: Tenim un present horrible, un passat desastrós, i el futur, en canvi, hi tenim una fe en el futur!, una il·lusió!, és una cosa que de vegades ens ho diem: "Ostres, tu, quina il·lusió en el futur!" i no ens ho creiem... El futur!, el futur!, que bé, com ens agrada el futur! Estam entusiasmats amb el futur; sort que tinc tot un futur per davant.

R: Sí, a més, el bo del futur és que sempre està per davant.

S: Sí, sí, sempre i amb il·lusió tremenda.

R: I llavors arriba el futur i encara som en el present.

S: I el futur de cop ja no hi és, és el present, i tornem-hi, sempre, i amb una alegria!

R: Sí, el futur quan arriba es converteix en futur.

A partir d'aquí, nosaltres, vam donar per acabada l'entrevista, però ells van insistir en dir alguna cosa més:

S: Jo vull agrair a tot el públic de Lluçmajor aquesta "calurosa bienvenida que nos han dispensado y esperamos volver pronto a este bello pueblo, a esta magnífica ciudad costera... en fin, lo que nos gustaria es volver en barco".

R: Desitjam de tot cor que ningú s'hagi fet mal de tant aplaudir.

S: Sí això sempre ho hem de desitjar perquè seria una pena que el nostre públic tan entregat, a sobre, prengué mal, no ens agradaria pas. ♦

ACTORS

GRAMÀTICS

Gaspar Oliver contra Jaume Matas

Mentre el Govern Balear propugna el creixement zero l'Ajuntament de Lluçmajor impulsa entre 7000 i 10.000 places en zones d'alt interès paisatgístic i ecològic.

PSM-Lluçmajor.

"La fi de la Balearització", "Les Balears queden tanca-des avui a l'increment de l'oferta turística"... Aquests són alguns dels titulars de premsa amb què l'executiu que presideix Jaume Matas ens ha sorprès aquest cap de setmana. Però a Lluçmajor, un municipi governat pel Partit Popular, encara no se n'han adonat. Al Ple que celebra l'Ajuntament, l'equip de Govern PP-ASI vol que s'aprovi un recurs contra la Comissió Insular d'Urbanisme per haver iniciat els tràmits per desclassificar la urbanització de Tollerie. La Comissió Insular d'Urbanisme va adoptar aquesta decisió basant-se en els criteris de sostenibilitat que al·lega el Govern balear per llançar la sorprenent moratòria que suara esmentàvem.

La Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca (CIUM) basava la decisió de suspendre el Pla Parcial de Tollerie en l'aplicació de criteris de sostenibilitat derivats dels estudis hidrològics que posen de manifest la progressiva salinització de l'aqüífer Lluçmajor-Campos, en els catàlegs d'àrees naturals de l'ICONA i l'INESE que assignaven un altíssim valor ecològic a la zona de la Marina de Lluçmajor on s'ha d'ubicar aquesta urbanització, en les previsions del POOT

(que recomana que es mantinguin reserves de sòl no urbanitzat que segmentin les àrees edificades per evitar continus urbans excessivament densos) i en l'article 44 de l'avanç de les directrius d'ordenació del territori (DOT) que proposa el redimensionament del Sòl Urbà Classificat d'acord amb les expectatives demogràfiques i d'altres i la seva desclassificació en els casos en què es consideri oportú...

Cal esmentar que la documentació de les DOT, actualment en exposició pública, assigna un elevadíssim valor paisatgístic a la zona que la majoria PP-ASI que governa Lluçmajor pretén destruir (un 7 sobre 10; just per sota la Serra de Tramuntana (9,4), les Muntanyes d'Artà (7,7) i la Badia de Pollença (7,5) i per sobre de la Badia d'Alcúdia (6,3) o la Costa de Llevant (6,5)). Quin sentit té, doncs, entestar-se a destruir completament una àrea natural de valor similar -en funció dels paràmetres DOT- a les de Mondragó, Cala Petita o Es Canons d'Artà? Unes àrees que, recordem-ho, han estat salvades de la destrucció gràcies a la voluntat política de les institucions, i en ocasions amb fortes despeses monetàries per part del Govern Balear.

Segons les mateixes DOT que impulsava el Govern balear "La franja litoral... (és)... refugi de nombroses endemismes... (i això)... es tradueix en els paisatges més espectaculars i valorats de les Illes". **No obstant això, és també a les zones costaneres, particularment valuoses i fràgils, on s'estan produint avui dia les agressions ambientals més intenses. La pressió urbanística i les activitats turístiques i recreatives no controlades posen en perill la conservació d'amplies zones del litoral**". (DOT, capítol 2.1, paràgraf 3.) Segons la cartografia annexa al document que suara hem transcrit **les àrees naturals que l'Ajuntament de Lluçmajor pretén destruir estan classificades com a ZEPA (Zona d'Especial Protecció per a les Aus).**

Si l'Ajuntament de Lluçmajor aprova recórrer la decisió del CIM de desclassificar l'urbanitzable de Tollerie no només anirà contra el sentit de la història, sinó contra la política que Jaume Matas diu que promou, contra la lletra i l'esperit de les DOT i el POOT, contra els catàlegs d'organismes com ICONA i contra les directrius europees de protecció de les aus. La balearització, a Lluçmajor, és encara ben viva.

Cal, finalment, recordar, que a més de la urbanització de Tollerie (4.632 habitants), l'Ajuntament de Lluçmajor promou en aquesta àrea natural de la Marina les urbanitzacions de Regana (3.065 habitants) i del Puig de Ros (no quantificada). **Prop de 10.000 habitants en una zona que els documents de totes les administracions proposen de conservar.**

"No se puede edificar más", al menos "en las zonas que tienen valor, en aquellas que son importantes" (Jaume Matas 23.1.1998)

"La moratoria permite algún crecimiento moderado" (González Ortea, 25.1.1998) ♦

BAR - CAFETERIA

CAN LAMPINO

- Menús casolans diaris
- Gran variació de plats combinats
- Pizzes casolanes fetes al moment
- Tapes variades
- Carn a la brasa
- Terrassa amb jardí

C/. de Gràcia, 59 (Lluçmajor)

La participació democràtica en relació amb la construcció de l'autopista

Miquel Mascaró Carrera
Participant de la Plataforma Antiautopista. Responsable d'IU de Lluçmajor

- L'11 de maig de 1989, un total de 24 estats, reunits a La Haya subscriu una declaració en cinc punts que exhortava les institucions i els organismes internacionals per implantar una millor política mediambiental.

Pocs dies abans a Hèlsinki, 80 països participaren en una conferència internacional sobre la protecció de la capa d'ozó abans de l'any 2000.

A partir de la presa de contacte entre estats, poc o res s'ha avançat sobre aquest tema. I sabeu per què? Per l'egoisme de cada un dels estats reunits, i sobretot pels països més industrialitzats.

Però aquestes decisions polítiques venien a corroborar les prediccions que ja el 1974 havien efectuat els científics nord-americans Frank Sherwood, Rowland i Mario Molina, segons els quals els gasos generats per la indústria podien destruir la capa d'ozó de l'estratosfera. Predicció que fou demostrada deu anys més tard pels científics de la British Antarctic Survey en descobrir un forat a la capa d'ozó sobre l'Antàrtida. Una vegada més es posava en evidència la fragilitat del nostre planeta davant la sobreexplotació de la indústria humana, malgrat els possibles mecanismes de compensació de la naturalesa que poguessin minimitzar el problema.

Una vegada conegut l'estat de la qüestió i a partir dels interessos econòmics i polítics en joc i de les realitats científiques obtingudes a partir de les medicions realitzades sobre la capa d'ozó per satèl·lits i estacions repartides arreu del món. Què podem fer nosaltres? Per exemple, impedir per tots els mitjans democràtics que es construeixi aquesta maleïda autopista, en nom del mal anomenat progrés que vol construir una autopista ni més ni manco, a Mallorca. En nom del mal anomenat progrés es posa a l'home al servei de la tecnologia, en lloc de la tecnologia al servei de l'home. En lloc que hi hagi harmonia entre l'home i la natura.

Es castiga i es posa des de les institucions, sense cap classe d'escrúpols, la natura al servei dels manyelaires, de l'especulació, però qualque cosa tindrà a veure la gent que els vota, perquè tota la culpa no la tenen només els polítics que governen; també la societat n'és una mica còmplice, perquè encara la gent no sap quins són els seus veritables interessos. S'engana miserablement des de campanyes milionàries per comunicar el que han de dir, pensar i fer, sense comptar amb aquesta mateixa gent. Per exemple: el Govern gasta milions que pagam tots en publicitat, en nom de la qualitat de vida, i la gent s'ho empassa; però de sobte es troba en un embús automobilístic amb impotència i amb els nervis a flor de pell, la qual cosa li provoca un estrès que no pot aguantar, i això és conegut com qualitat de vida. La gent també es deixa endur per la ingerència dels mitjans de comunicació de masses, en el pensament únic, i allò que és pitjor, conduir-los al no-pensament. I, de sobte, també es troben que han de pagar un impost altíssim per incinerar els fems que produïm, quan aquest Govern, amb l'ajuda servil dels mitjans de comunicació, ens havia dit

que no costaria res, o almanco, era el més econòmic. Si de cas no podríem pagar impostos per reciclar-la. Però aquesta darrera alternativa no hagués tenguert el suport dels mitjans de comunicació que, com repetesc, són al servei dels poders fàctics, i que, a més, són de la seva propietat; si això va acompanyat d'uns partits polítics que no propicien la participació ciutadana per debatre un o un altre problema, i en aquest cas que ens ocupa, que és la no construcció de l'autopista. Si la gent no pren consciència del tema i deixa de participar en la plataforma antiautopista, els gàngsters i els poders fàctics, els manipuladors d'idees, els que desprecien als mateixos polítics que ells mateixos col·loquen per poder-los manejar com volen, l'autopista es farà.

Al contrari, si la gent no es deixa manipular pels depredadors d'aquesta terra, l'autopista no es farà.

A la gent, he de dir, que sempre tendran un aliat, sempre i quan sigui amb propostes ecològiques i econòmiques que defensin els interessos populars.

Sobre la participació ciutadana, ens podem remetre a molts fets però només en citaré dos:

- la participació de la gent de s'Estanyol va fer possible la paralització de l'ampliació del port esportiu.

- un altre cas de participació ciutadana és la que va aconseguir la no construcció de la central de s'Estalella. ♦

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluç A. SASTRE

C/ Revella 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluç, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Lluçmajor)

Testimonis documentals de la nostra història

(X) Inventari del santuari de Gràcia (1811)

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font i Obrador

La segona dècada del segle XIX es va significar per la conclusió de las voltas i capelles, obra duita a terme pel mestre Bartomeu Duran que l'any 1811 rebé setanta dues lliures valor del seu treball i materials emprats i l'any 1818 aquella empresa es donava per acabada arribant a la darrera volta i peu de l'església. L'any següent s'emprengué i coronà el cor.

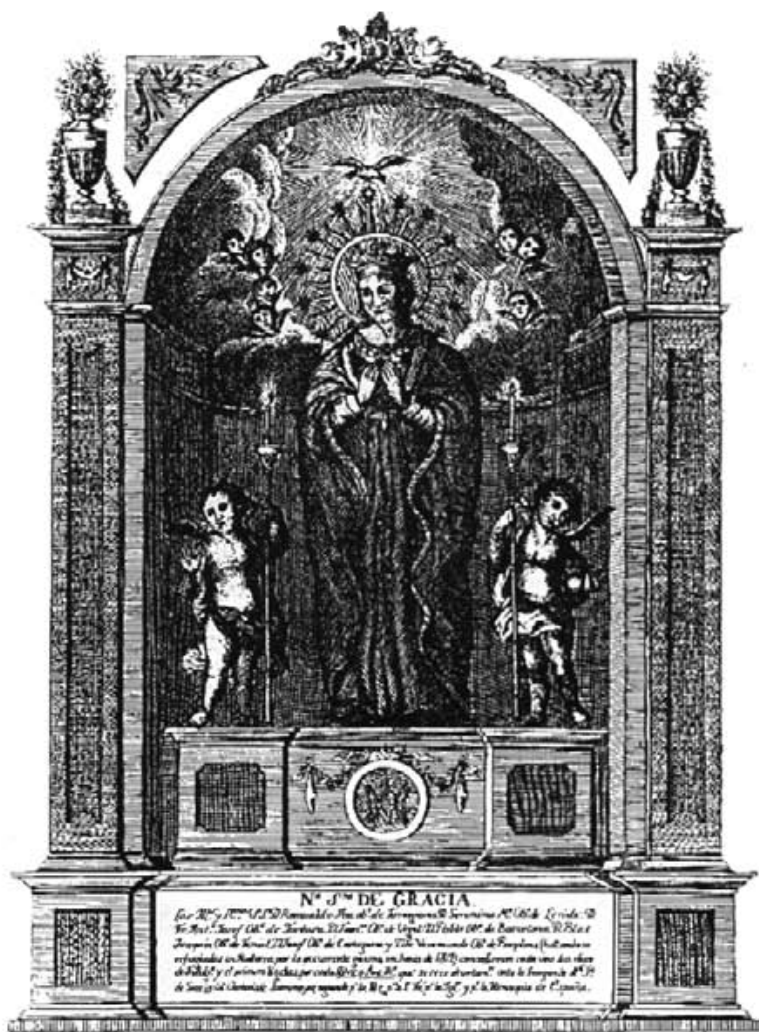
D'entre les visites pastorals al santuari de Gràcia és memorable la que feren en el juny del 1812 els Il·lustríssims Srs. Dn. Romuald, bisbe de Tarragona; Dn. Jeroni M^o, bisbe de Lleida; Fra Antoni Josep, bisbe de Tortosa; Dn. Francese, bisbe d'Urgell; Dn. Pau, bisbe de Barcelona; Dn. Blai Lloaxim, bisbe de Terol; Dn. Joan, bisbe de Cartagena i Fra Veremond, bisbe de Pamplona, amb motiu de les circumstàncies especialíssimes per les quals va passar Espanya en aquelles dates concedint cada un quaranta dies d'indulgències i el primer vuitanta, per cada salve o avemaria que es resés devotament davant la imatge de Ntra. Sra. de Gràcia, pregant per la pau, la santa fe, per l'església i per la monarquia espanyola, gravant-se en memòria de tals concessions, en aram, una imatge de la Mare de Déu, la qual reimprimí Dn. Miquel Salvà i Llopart nomenat rector de santuari pel bisbe Campins i que sufragà Guillem Tomàs, mestre organer, artífex de l'orgue de la catedral de Mallorca, tot agraint aquest la culminació de tan important empresa.

La transcripció del següent inventari és el reflexe d'així com es trobava el santuari en aquell moment significatiu. Hem esclòs les dependències dels quartos, les alcoves, el menjador, la cuina de dalt, la d'abaix i la cambra del donat.

Inventari de las alacas, y robas del Oratori de Ntra. Sra. de Gràcia, rabut á peticio, y requisicio del Magich. Don Antoni Taverner Ballester, lo Dr. Dn. Nicolau Pons Cura Parroco de esta Parroquia, y los Señors Llorens Pons, Pere Ripoll, Juan Mut, y Boneventura Ramis Regs., y ab asintencia de Dn. Pere Ant. Mataro Clavari de dit Oratori, y los obrers Rafel Thomas, Thomas Faliu, Juan Garau, y Bernat Carbonell. Rabut vuy als 9 fabrer de 1811. Cuyo Inventari ha entregat, á Miquel Thomas Donat de dit Oratori, y es com se segueix:

En el quarto del Capella

Primo. Una cullera de aram ab se cadaneta per la font.
Mes Un llit usat, ab la marfegue de deuets, maltalas

(sic), y dos coxins usats, una vanava vermella pintada.

Mes Un orinal obra fina, busca, y piqueta, y cortina de endiana.

Mes Quatre cadiras de repos de fust, y quatre pintades de Barcelona, y dues ab respaltes de corde usat.

Mes Un bufet negre, dos breviaris, y un diurno, una copeta de llautor.

Dins la Iglesia

Primo. Duas llantias de plata, sis branques de plata, 4 canalobres de plata, tres llantias de llaune, y una petita de llauto

Mes Unas sacras deuradas de or, ab una creu de plata.

Mes Un nom de Maria de plata al peu de la Mare de Deu. Una corona de plata de la Mare de Deu.

Mes Una creu de plata que te en las mans

* Mes Set rosaris de plata

* Mes altres 17 rosaris de plata

* Mes vuit rosaris de or
 * Mes Dues masetas de or, uns botons de plata, y un anell de plata
 * Mes 20 presentayes de plata
 Mes quatre canalobres pletayats, y deu floreras, ab sos pitxers pleteyats.

Mes altres sacras ab se busca
 Mes un llanteron, ab sos llentons.
 Mes deu tovalles de altar llisas, y sis ab randa finas
 Mes altres ab randa usades
 Mes altres estovalles de coto retxades noves
 Mes una catifa nove
 Mes quatre cobri altars, 8 floreras de tarque vellas
 Mes 4 canalobres de llautor, y de fust
 Mes tres feristols, y dos parells de Sacras iguals
 Mes tres basinets de la mare de Deu., y un de las animas

Mes una caxe ab diferents robas de la Mare de Deu de quant anave vestida
 Mes dos cirials ab sos peus
 Mes quatre pitxers de obra fina, y uns palis vells

Dins la Sachristia

Primo. Tres cadiras de repos de vequeta vermella
 Mes quatre tovalles de axugar mans
 Mes una catse ab un ramell de la mare de Deu
 Mes uns calaxos, dins los quals existeix tota la roba, de que usen en el Sant Sacrifici de la misa

Mes un singulo nou ab se faxa encarnade, y tota la demes roba, casullas, camis, tern, y salts, y calis de plata son dos, y tot lo dames que se necessita per la celebracio de los Divinos oficis, queda existent en dits calaxos y son los matexos que quedan continuats en la visita de S. Ilma.

Mes tres gonelletes de cede del Snt. Christo, ab rande
 Mes altre gonella llisa, y una blanca del Sto Christo gros.

Cuyo Inventari despues de fet se ha entregat al damunt dit Miquel Thomas Donat de dit Oratori, el que acepta, y abona, á presència de los antes dits. De que don fe.

Miquel Thomas Jaume Company Secrio. (rubricat)

** Estas alacas de or, y de plata se invertiran en temps del Clavari Mataro en profit del mateix oratori.*

AMLL 3710/3 ♦

TALLERS MARINA

AGENT OFICIAL PEUGEOT

Partner

Expert

ELS NOSTRES VEHICLES INDUSTRIALS VOS OFEREIXEN ROBUSTESA, FIABILITAT, COMODITAT, SEGURETAT I MANEJABILITAT
 C/. MARINA, 104 - TEL. 66 05 21
 EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

37

Viajes **Xaloki, s.a**
 G.A.T. 687

I ara també al SUPERMERCAT PROHENS de dilluns a divendres de les 17:30 a les 19:30 hores Tel. 12 01 64 • LLUCMAJOR

**OFERTES
 ESPECIALS
 3ª Edat
 INSERSO
 PLA OCI 60**

C/. Maria Antònia Salvà, 38
 Tel. 44 22 50 • Fax. 44 11 10

S'ARENAL

ANTÒNIA ISERN

major
net

Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

La cuina tradicional

Antònia M. Bonet

Purificada i enaltida sia,
Senyor, la noble llengua que ens heu dat.
Sia el mot ple de gràcia i d'harmonia
pel llogaret, la vila i la ciutat.

Avui, tractarem de coques; tres maneres de fer coca, que vénen de tres punts distints de la Mediterrània. Qui les menja no parla igual, encara que, en el fons, tots els tocats, banyats per aquest mar, en certa manera, sí ho som iguals.

Coca de verdura de Mallorca.
Pizza italiana.
Coca de recapte de Catalunya.

Coca de verdura

Les coques de verdura, a l'hivern, aprofitant les verdures d'aquest temps, es fan de: julivert, greells, tomàtiga, unes fulles de bleda, poques, i uns trossets d'arengada, tot ben regat d'oli i amb la sal necessària els posarem damunt una base de pasta que farem tovar, aplanada sobre la llauna.

Aquestes són les proporcions:

1 tassetta d'oli d'oliva.

1 tassetta d'aigua

El volum d'una nou, de llevadura premsada i aproximadament, 250 g. de farina.

Coure a forn no gaire fort.

Pizza

Ingredients de la pasta

500 g. de farina

35 g. de llevadura premsada

unes cullerades d'aigua tèbia i un polset de sal.

Reunir dins un ribellet la farina i la llevadura, diluïda dins unes cullerades d'aigua i sal. Ho anirem pastant i afegint les cullerades d'aigua necessàries per obtenir una pasta homogènia i suau. Ho deixam tovar fins a duplicar el seu volum primitiu i en aquest punt ho tornam pastar; i agafam porcions de pasta per obtenir discs d'1/2 cm de gruixa i uns

20 cm de diàmetre.

Col·locats aquests damunt una llauna, els guarnirem sempre, com a primera operació, de tomàtiga trossejada, desproveïda de pells i llavors i frita uns minuts dins oli d'oliva. Damunt d'aquesta base; la fantasia és el mestre; tant hi van bé esclatasangs, com marisc, filets de peix; al gust particular de cada cuiner. Encara que els més petits de la casa, prefereixen aquelles ben carregades de cuixot dolç, que haurem fet tallar ben prim. Abans de coure, totes les varietats de pizza es regaran d'oli d'oliva s'hi afegirà formatge mozzarella grosserament ratllat i s'empolsaran d'orenga.

Es couren a forn molt fort uns quinze minuts sense oblidar que aquest ja haurà de ser calent en el moment d'enfornar. Es trauran a la taula immediatament.

Coca de recapte

Ingredients per a la pasta

300 g. de farina

1 tassetta d'oli

30 g. de llevadura premsada

2 tassettes d'aigua

Ingredients per guarnir

200 g. de ventresca salada

200 g. de botifarra crua

2 arengades

5 pebres verds tendres

1 pebre vermell

2 albergínies

all i julivert

Amb la meitat de la llevadura i una grapateta de farina, "posar el llevat". Unes hores més tard es fa la pasta, junt amb els altres ingredients i la resta de llevadura.

Recobrir la pasta, ben aprimada damunt una llauna d'anar al forn de la següent manera: les verdures i ventresca, tallades a quadrats; les botifarres senceres i les arengades escatades i també fetes trossets. Regar abundantment d'oli i coure dins forn ben calent.

Un vi del Priorat, potent, equilibrat, o un immillorable Serra, de Petra, acompanyaran molt bé aquestes coques.

Recoman utilitzar sempre oli d'oliva, en les seves diverses opcions, o presentacions; el consider el millor tant per afavorir el paladar, com per conservar un bon estat de salut. L'oli d'oliva és l'ideali per als fregits, donada la seva característica de resistència a les altes temperatures. Per a ensalades; els anomenats verges són els millors; si preferiu un gust fort, aspret, de sabor intens, decantau-vos per l'oli de la Serra Mallorquina. Si pel contrari vos agraden els olis més fins, el d'arbequina que pot no accedir de 0,2º d'acidesa i gaudeix d'un perfum inigualable. Qualsevol preparació admet l'oli d'oliva; ja siguin pastes dolces o salades, aguiats, fregits, ensalades. Un filet d'oli ressalta i acompanya peixos, carns, i verdures; fins i tot, darrerament, se l'ha fet estandard de la Dieta Mediterrània, atribuint-li nombroses propietats que millor no deixem escapar, ja que les tenim avinent. ♦

Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Sa penya d'es falcó

- Si totes les sessions plenàries són com les del passat mes de gener, algun regidor haurà de sol·licitar un escrit al secretari de la corporació que certifiqui que el plenari ha durat més de 5 hores i així justificar davant la parenta que l'arribada a casa a les tantes de la matinada és a causa d'una interminable sessió plenària. Més de cinc hores de debat és un suplici tant per als regidors com per als ciutadans que decideixin apropar-se a la Casa de la Vila. L'únic que en treu tallada, és sense cap dubte la "Tele-Llucma" perquè els plenaris li solucionaran la programació de les tres emissions setmanals que fa.

...

- L'òliba, a més de controlar tot el que passa a plaça i voltants, es confessa entusiasta seguidora de les filípiques de Rabasco i està preocupada per les cervicals del regidor d'ASI. Donada la seva posició als escons de la sala de plenaris i com que habitualment manté trifulques amb el portaveu del PSM, Antoni Llompart, que seu darrera ella, es veu obligat a forçades postures si vol veure els gestos del seu adversari dialèctic.

Com que les discrepàncies entre ASI i el nacionalista segurament s'allargaran durant tota la legislatura, l'òliba proposa als tècnics municipals la conveniència que instal·lin a la tarima de Rabasco un mirall per tal que, com si fos un retrovisor, pugui seguir còmodament assegut les intervencions d'Antoni Llompart.

...

- El falconet, en el peregrinar per la Marina, ha pogut comprovar el rebumbori dels propietaris de possessions. Estan amb la mosca darrera l'orella pel decret del Govern Balear que afecta les seves propietats i de moment recullen signatures a dojo per presentar al·legacions. El falconet no ha pogut treure res en net, però els comentaris sentits apunten que els propietaris no estan disposats a obrir les barres de llurs finques perquè puguin ser visitades i també rebutgen una possible normativa per a la protecció de la flora i de la fauna de la Marina.

...

- I el rebumbori no es limita aquests darrers dies a la Marina sinó que ha arribat fins a s'Arenal, concretament a Aquacity. La junta d'accionistes del parc aquàtic que abordava la seva venda a la societat que controla Marineland i Aquapark va acabar com el rosari de l'Aurora. Un accionista d'Aquacity i el seu director general protagonitzaren un enfrontament dialèctic que va donar pas a l'agressió física i després a la presentació de denúncies creuades davant la Guàrdia Civil.

...

- L'òliba va anar a esperar els Reis i, com sempre, té algunes coses a dir. Ha decidit escriure ja la carta per als d'Orient per al proper any 1999 i demana el següent:

- per al Consistori un "Més nou i més bo" equip de megafonia que ens permeti esbrinar què "pestes" diu el Rei Moro quan surt al balcó de l'Ajuntament, ja que enguany ningú no el va sentir.

- Per al Senyor Batle, un llibre titulat "TOTS ELS VERBS CATALANS CONJUGATS" (només val devers 300 ptes.) de Xurriquera. Va bé que un batle parli la seva llengua correctament i conegui els subjuntius acabats en -iga (saber, cabre, rebre). Així com parla, què deu ser? Herència d'en Cañelligas o solidaritat amb en Màtigas?

- per a la senyoreta regidora d'ES -cultura també un llibret, però d'antropònims. Que no confongui més, per favor, els noms dels llucmajorers, que no s'embulli més amb en Toni Catany i en Toni Catany, o amb en Miquel Sbert i en Tomeu Sbert. Seria bo que, a més de guapa arribàs a ser competent. ♦

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

N.I.F. B. 07814650

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Des del passat febrer hi ha
un nou lampista a Llucmajor.*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 989/17 05 70
Llucmajor

Esports

Futbol: Els resultats

M. Reynés
Fotos: J. Quintana

10-1-98

BENJAMI B: Sineu, 8 - Espanya, 3 (gols de Simarro)

17-1-98

Felanitx, 14 - Espanya, 1 (Simarro)

24-1-98

Espanya, 2 - Porreres, 2 (gols de Simarro i Pere Ramon)

BENJAMI A: Felanitx, 5 - Espanya, 2 (S.Rotger)

Espanya, 1 - Porreres, 1 (Bernat)

Espanya, 1 - Petra, 2 (Bernat Fullana)

ALEVI I: Espanya, 3 - Soledat, 1

(Tots els gols marcats per J. Oller)

Sta. Catalina, 3 - Espanya, 0

Espanya, 1 - Atc. Rafal, 3

ALEVI II: Cala d'Or, 8 - Espanya, 2 (gols de Lara)

* Els dos dissabtes després aquest equip va descansar.

INFANTIL I: Pollença, 0 - Espanya, 1 (Server)

Espanya, 11 - Bunyola, 0 (gols de Caldés -2-, Piña -2-, Server -2-, Mut, Jesús, J. Miquel, Nevado i Trujillos)

Porreres, 0 - Espanya, 2 (gols de Ll. Galiano)

INFANTIL II: Artà, 3 - Espanya, 1 (Ll. Puigserver)

Espanya, 2 - Olímpic, 1 (Xus i J. Miquel)

CADETTES I: Sallista, 7 - Espanya, 1 (Sergio)

Espanya, 1 - Manacor, 3 (Garí)

Binissalem, - Espanya, 0

CADETTES III: Espanya, 5 - Son Cotoner, 1

(2 de Ferragut, Carmona, Gálvez i Dani)

B.Ramón Llull, 4 - Espanya, 3 (2 Dani i Gálvez)

Espanya, 0 - S'Arenal, 5

JUVENILS: Sallista, 2 - Espanya, 5

(4 gols de Jeroni i un de Secilla)

Sta. Maria, 3 - Espanya, 3 (gols de Jeroni -2- i Martínez)

PREFERENT: Felanitx, 5 - Espanya, 0

Espanya, 1 - Santanyí, 1 (Magraña)

Esporles, 4 - Espanya, 2 (S.Martí)

CF LLUCMAJOR: Son Ferrer, 3 - Lluçmajor, 1

Colònia, 2 - Lluçmajor, 3 (gols de Salom i Ruiz)

FUTBOL FEMENI: Lluçmajor, 1 - Alcúdia, 7
(gol de Maribel)

BENJAMI A ESPANYA

Joan Noguera Julià

Juan Miguel Ferragut Pujol

Juan Serrano Mena

Joan Sebastià Rotger

Juan Marí Tomàs

Jaume Pericàs Noguera

Juan Rullan Magro

Pere Antoni Noguera Artigues

Sebastià Julià Rosselló

Guillem Clar Martínez

Bernat Fullana Puigserver

Juan Oliver Gili

Joan Morell Ferragut

Guillem Garcia Bibiloni

Juan Ramon Molina Pons

Entrenadors:

Jose Miguel Garcia Tugores

Damià Oliver Mataró

BENJAMI B ESPANYA ATC.

Miquel Salvà Seguí

Josep Tornero Castelló

Miquel Carbonell Tomàs

Eric Jareño Cifuentes

Josep Castell Aulet

Sebastian Grimalt Bonet

Arturo Tugores Saiz

Ramón Cañellas Grimalt

Gabriel Montiel Pascual

Javier Simarro Bermejo

Antonio Llompard Vidal

Miquel Barceló Julià

Tomàs Solano Llamas

Pedro Maya Alejandro

Rafael Salvà Gonzalez

Pere Ramon Alejandro

Entrenador:

Jaume Manresa Mòjer ◆

Cadets 3a Regional C.D. Espanya

Infants 2a Regional C.D. Espanya

Presentació de la Penya Mallorquinista

La víspera de Sant Antoni, dia 16 de gener, a les 21 h. es va inaugurar la Penya Mallorquinista de Lluemajor, a la seu social, el Bar "Tabú". Va encetar l'acte el president de la Penya, Joan R. Domínguez i el va seguir el President de la Federació de Penyes Mallorquinistes; a continuació el parlament, molt simpàtic, per cert, va anar a cura del President del RCD Mallorca, Sr. Bartomeu Beltran qui, de forma anecdòtica, va expressar la possibilitat de tenir ascendència lluemajorera i finalment el batle lluemajorer, Gaspar Oliver, tancà els parlaments. A continuació els mallorquinistes i simpatitzants varen gaudir d'un refrigeri amb els desitjos de veure el Mallorca, sempre a Primera.

La Junta Directiva és aquesta:
 President: Joan R. Domínguez.
 Vice-president: Sebastià Mas
 Secretària: Catalina Garcias.
 Tresorer: Joan Lascolas.
 Vocals: Catalina Rosselló, Miquel Martí, Manuel Pérez, Catalina Mas, Toni Garcia i Andreu Bujosa.

VISCA EL MALLORCA! ♦

Tennis

Aquest mes de febrer comença el Torneig Social de tennis 1998, organitzat pel CLUB TENNIS LLUCMAJOR i amb el suport de "SA NOSTRA". Caixa de Balears.

Les partides començaran dia 9 de febrer al Camp Municipal d'esports, de dilluns a divendres a partir de les 18 h. i els dissabtes el matí.

Aquests són les diferents categories que hi participen:

- Individual masculí absolut
- Individual femení absolut
- Consolació masculí absolut
- Consolació femení absolut
- Dobles masculí absolut
- Dobles femení absolut
- Individual aleví masculí
- Individual aleví femení
- Individual benjamí masculí
- Individual benjamí femení
- El jutge àrbitre serà Guillem Socias. ♦

Sa Libreria

Llibres, contes,
 jocs educatius,
 material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Lluemajor)

LLUCMAJOR

SERVEIS

INFORMATICS S.L.

S
I

C/. Major, 107 - 07620 - Lluemajor

Tel./Fax 12.07.97 - Mòvil 909.78.42.20

Sènior masculí

Mirall per a les categories més joves

Guillem Oliver
Foto: C. Julià

Entrenats per l'entusiasta, incombustible Pep Picornell i amb l'ajut dels tècnics Toni Server i Miquel Martí, l'equip Sènior masculí, esponsoritzat per Destilerias Vidal se consolida aquesta temporada com un dels millors equips de la categoria I Autònoma, abans anomenada III.

Han acabat la primera fase de la lliga i han quedat en tercer lloc del seu grup, classificats per jugar la fase d'ascens.

La idea bàsica és mantenir la categoria amb possibilitats de pujar a II Nacional.

Els jugadors són pràcticament els mateixos de l'any passat i d'ells quasi tots vénen de temporades anteriors: són jugadors fidels al Club i molt conjuntats. Ben avenguts, seriosos, en una paraula, gent que no donarà cap disgust ans al contrari deixarà la pell pel seu equip lluitant per aconseguir la victòria del seu equip. Són bona gent, gent de casa.

L'entrenador pensa que no poden quedar aturats ni tancar-se en ells mateixos, sinó que s'ha d'evolucionar cap a noves tècniques i sempre aprendre a fi de no quedar endarrerits. Els altres equips, els altres clubs, no s'adormen, fan entrenaments molt forts i practiquen jugades innovadores, així que a l'hora d'enfrontar-se en els partits s'ha d'estar a l'altura de les circumstàncies, i nosaltres pensam que hi estan.

És un grup molt competitiu. Els partits en que s'ha perdut, ha estat sols d'un o dos punts, això vol dir que la lliga

està molt igualada i s'ha de fer el cap viu. A tots els del grup hi ha possibilitats de guanyar-los; sols l'equip de La Salle que és el millor amb avantatge.

Els jugadors escolten en Pep, fan feina i donen tot quan poden. El resultat és molt acceptable.

Són: Miquel Martí (aler), Julià Sastre (aler), Tomeu Sastre (pivot), Tomeu Miralles (base), Dani Linares (pivot), Toni Estelrich (aler), Pep Lluís Taboada (aler), Toni Llaneres (base), Javi Pérez (base), Damià Ripoll (pivot) i Xisco Piña (base).

Enhorabona i endavant! ♦

ESPORTS

SA PLAÇA

Descomptes fins
al 40%

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Notes columbòfiles

J. Jaume

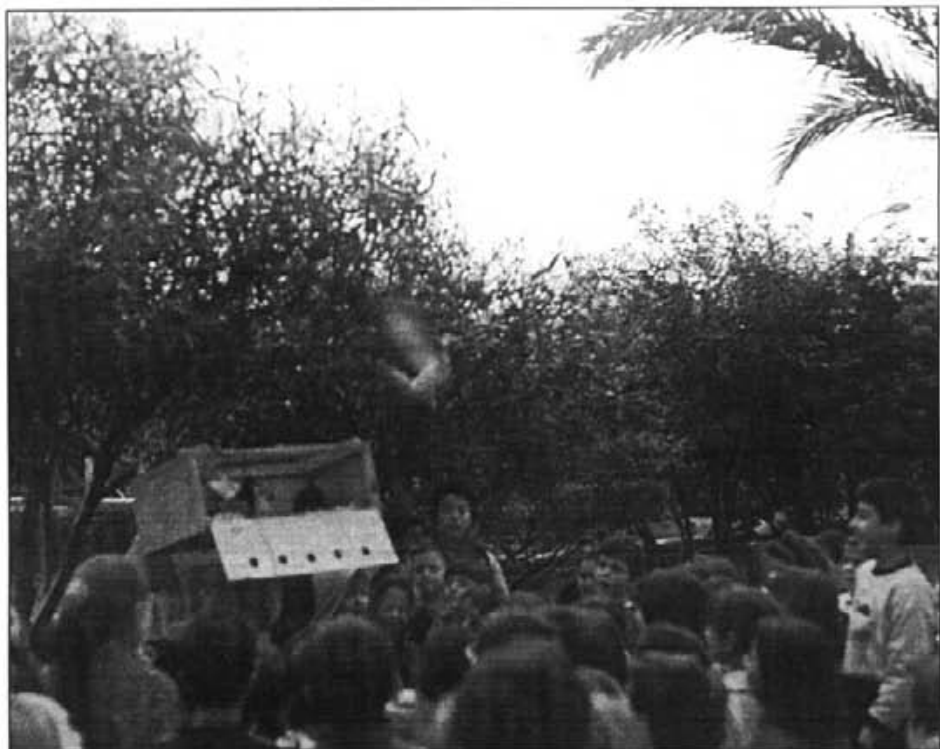
En aquest mes de gener, el Club Columbòfil Lluçmajorer ha duit a terme un seguit d'activitats que tenen la finalitat de prepara els nostres coloms per a la temporada de curses que està a punt de començar.

Les amollades d'entrenament han continuat i els punts d'amollada han estat a la badia de Ciutat. Les aus han vingut des de Palma Nova, Casino i Cala Figuera. A les dues darreres amollades els nostres coloms s'han mesclat amb els d'altres societats el que ha fet que alguns d'ells no tornassin el mateix dia de l'amollada.

Les curses de velocitat començaran la primera setmana del mes de febrer i el punt d'amollada serà l'illa d'Eivissa que es troba a uns 140 quilòmetres de la vila. Amb aquestes amollades començarem l'època de major activitat per a la nostra societat.

A l'illa d'Eivissa, aquest any, s'ha duit a terme el repart de trofeus de la Federació Balear. El gran guanyador d'aquesta darrera temporada columbòfila ha estat el nostre amic, i gran columbòfil, Llorenç Tomàs i Sastre que tenguérem el gust d'entrevistar en el mes d'octubre, recordem els resultats de la seva darrera temporada.

1997.-
2,3,4 Baza, 1,3 Baza; línea Nord 1, 3 Ordal, 1,2,3 Servera;
1,2 Oriola, 1,2 Oriola. 2º Seguretat i 3º Regularitat.
Grup Mallorca: 2º Absolut, 2º Velocitat i 2º Fondo. ♦

PERRUQUERIA PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Lluçmajor)

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

- Embolits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

Entre noltros

Naixements

- * Ricard Roig i Crespillo, fill d'Antoni Miquel i Catalina Maria, nasqué el 22-12-97.
- * Paula Mójer i Gómez, filla de Miquel i Antònia, nasqué el 29-12-97.
- * Manel Garcia i Duran, fill de Josep Ciprià i Araceli, nasqué l'1-1-98.
- * Maria Teresa Alcalà i Bauçà, filla de Robert i Maria Isabel, nasqué el 12-1-98.
- * Vanesa Ballester i Gomila, filla de Josep Antoni i Margalida, nasqué el 5-1-98.
- * Aina Vanrell i Garcia, filla de Josep i Francesca, nasqué el 6-1-98.
- * Anna Isabel Cañada i Honrubia, filla de Carles Lluís i Joana Maria, nasqué el 16-1-98.
- * Francesc Alexandre Navalon i Bagur, fill de Francesc i Maria Antònia, nasqué el 16-1-98.

Matrimonis

- 1- Miquel Àngel Gayà Cantallops i Rosa Marina Monje Bustamante es casaren el 20-12-97 a l'església de la Lactància.
- 2- Gabriel Nicolau Dora i Lluçia Ballester Crespillo es casaren el 13-12-97 a l'església de Ntra.Sra. de Gràcia.
- 3- Gaspar Gregori Terrassa i Mònica López Garcia es casaren el 3-1-98 a l'església de Sant Bonaventura.
- 4- Benet Gayà Cantallops i Isabel Rodríguez Fernández es casaren el 3-1-98 a l'església de la Lactància.
- 5- Sebastià Sebastià Garau i Maria Garí Biosca es casaren el 25-10-97 a l'església de Sant Miquel.
- 6- Àngel Carrillo Bordoy i Catalina Zanoquera Arbona es casaren el 20-9-97 a l'església de Ntra.Sra. de Gràcia.
- 7- Miquel Picó Marcilla i Ascensió Martínez López es casaren el 8-11-97 a l'església de Sant Miquel.
- 8- Josep Lluís Álvarez Lorenzo i Fàtima El Merovani es casaren el 23-1-98 al Jutjat de Pau.
- 9- Rafel Binimelis Oliver i Catalina Servera Alba es casaren el 19-7-97 a l'església de Ntra.Sra. de Gràcia.

Defuncions

- 1- Úrsula Clar i Bauçà, morí el 13-1-98 als 61 anys.
- 2- Francesca Escalona i Navarro, morí el 1-1-98 als 65 anys.
- 3- Maria Perea i Boza, morí el 18-1-98 als 81 anys.
- 4- Francesc Paniagua i Moyà, morí el 8-1-98 als 68 anys.
- 5- Maria Russiñol i Bauçà, morí l'11-1-98 als 87 anys.
- 6- Maria Fuensanta Pachèn i Valderrama, morí el 19-1-98 als 87 anys.
- 7- Francesc Mójer i Solivelles, morí el 20-1-98 als 68 anys.
- 8- Pere Arco i Rubio, morí el 24-1-98 als 51 anys.
- 9- Jaume Gomila i Garau, morí el 24-1-98 als 65 anys. ♦

Passatemps

Sopa de lletres 10 Obres de teatre

Solució del mes passat

- Andalusia
- Aragó
- Balears
- Canàries
- Catalunya
- Cantàbria
- Castella-La Manxa
- Extremadura
- Euskadi
- Madrid
- Múrcia
- Navarra
- Galícia
- València

H	A	C	J	E	Q	N	F	E	A	X	P	X	B	A	J	D	E	M	D	U	O	C	M
O	B	O	Q	R	A	V	Q	O	D	J	F	X	A	N	J	X	M	A	C	X	U	K	M
Ç	D	E	O	E	N	G	U	X	O	A	T	A	A	D	N	K	U	X	T	L	W	D	O
A	I	F	H	N	C	O	T	Q	U	A	O	V	N	J	B	F	A	C	L	A	O	X	I
T	T	O	I	A	D	Q	A	N	J	V	N	D	V	E	A	D	U	E	D	T	M	E	X
H	A	J	F	R	N	T	O	D	U	T	B	V	U	T	H	I	R	E	O	A	J	A	U
C	S	U	K	G	Ç	J	D	X	Q	A	V	T	A	V	D	T	F	B	W	E	I	T	V
E	O	B	C	A	N	R	Q	O	H	I	F	M	N	J	S	H	P	O	L	M	P	A	R
I	R	G	H	M	I	X	T	A	O	P	A	A	C	E	O	V	A	A	P	O	R	I	S
A	O	T	F	N	A	O	K	T	M	D	H	I	M	H	A	F	A	M	T	S	M	E	T
O	D	A	J	O	Q	O	O	Q	E	R	M	E	E	M	D	E	P	U	V	I	S	R	A
B	A	E	P	S	E	I	T	D	O	K	D	H	B	E	A	M	U	U	R	C	M	E	V
T	M	G	D	E	C	T	T	N	N	S	Ç	R	D	S	O	L	E	P	H	M	E	N	M
A	E	Q	I	D	V	R	S	F	N	V	E	T	L	N	T	I	A	V	F	I	T	A	E
R	D	V	E	O	O	U	R	O	I	B	U	A	H	T	N	T	O	V	P	N	N	E	P
T	E	B	L	M	F	A	Ç	Ç	J	O	E	G	O	S	I	F	E	M	T	I	V	T	H
Q	R	N	E	A	I	L	C	K	O	A	H	R	R	M	T	E	C	P	R	E	N	U	A
D	G	L	I	L	A	M	O	E	N	S	I	O	N	H	D	L	A	D	M	I	H	T	V
A	O	V	U	C	B	F	P	A	G	F	P	A	Z	F	E	T	A	P	B	V	A	N	T
L	S	R	S	E	P	A	J	B	M	O	C	R	H	L	N	P	T	I	A	H	V	I	A
I	S	L	A	J	Ç	O	F	S	C	N	L	R	Ç	B	A	T	A	V	E	I	B	A	P
O	E	L	R	E	I	P	E	P	E	T	A	H	T	S	D	R	U	P	A	N	B	A	T
L	T	O	J	S	P	R	L	B	A	T	F	C	N	S	A	T	H	T	V	A	I	C	I
A	R	L	A	N	A	V	A	H	L	E	D	O	I	T	L	E	T	N	Ç	P	E	S	P
D	T	A	R	V	A	Z	C	E	A	B	S	A	H	N	U	C	V	A	S	R	Ç	R	A

46

Pes forat d'es moix

Hi ha una sentència popular que diu: "Tendrem una bona Sanitat, Educació, etc. ... quan el Ministre del ram i la seva família hagin de valer-se dels serveis del pitjor hospital o de la pitjor escola del país", i una altra que diu "la caritat ben entesa comença per un mateix".

El Pla Mirall a Lluçmajor ha començat pel despatx del batle i han acabat els doblers per les obres del consistori abans de posar-hi la bomba de calor (a l'hivern com un ou baix de la lloca i a l'estiu fresc com una cama roja)... mentrestant, al poble, se li aplica l'article 26.

Al carrer Grup escolar, en front del nou gimnàs, un tros de carrer hauria de ser vorera i és un fangar, pel qual cada dia hi passen desenes de nins i de pares, però a aquesta escola el "Ministre" local no hi té cap fill. Aquí no hi ha Pla Mirall.

Al carrer Major, entre el carrer de Ciutat i el de Pere A. Mataró, hi ha una voravia per on diàriament, una dona major i cega, ha de passar per caminar una mica i/o per anar a dinar a casa del seu germà; però per aquest lloc no hi passa cap cec de la família del Ministre de la "Vellesa i el Ben Estar Social". Aquí... no hi ha Pla Mirall. ♦

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

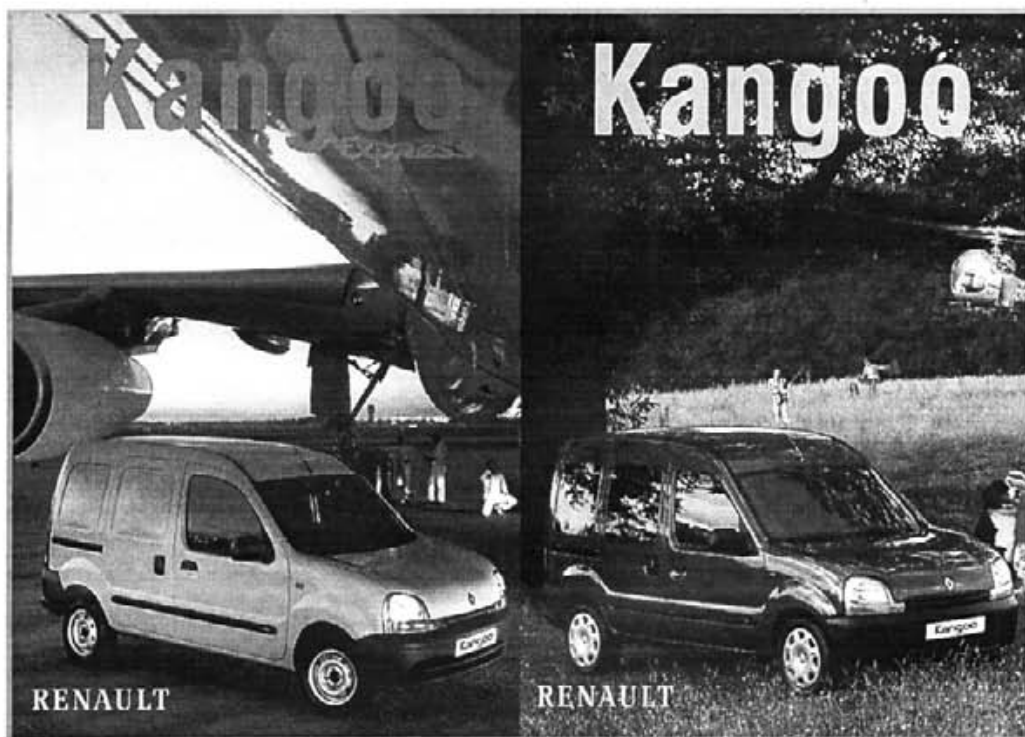
Medicina General (Igualatori)
Pediatría
Cardiologia i Aparell Respiratori
Otorrinolaringologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Neurocirurgia
Cirurgia Plàstica i Reparadora
Nutrició i Dietètica
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)

Clínica Dental
Ortodòncia
Implantologia
Psiquiatria
Psicologia
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Reumatologia
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X. Radiologia ...
Podologia

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD - MEDIFIATC
MEDYTEC - NOVOMEDIC - ONCE - PREVIASA - SANITAS - VITALICI - L'ALIANÇA - WINTERTHUR

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 12 00 64 - Fax: 12 04 26 (Llucmajor)

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn, s/n - Tels. 66 01 40 i 66 00 41

**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.L.**

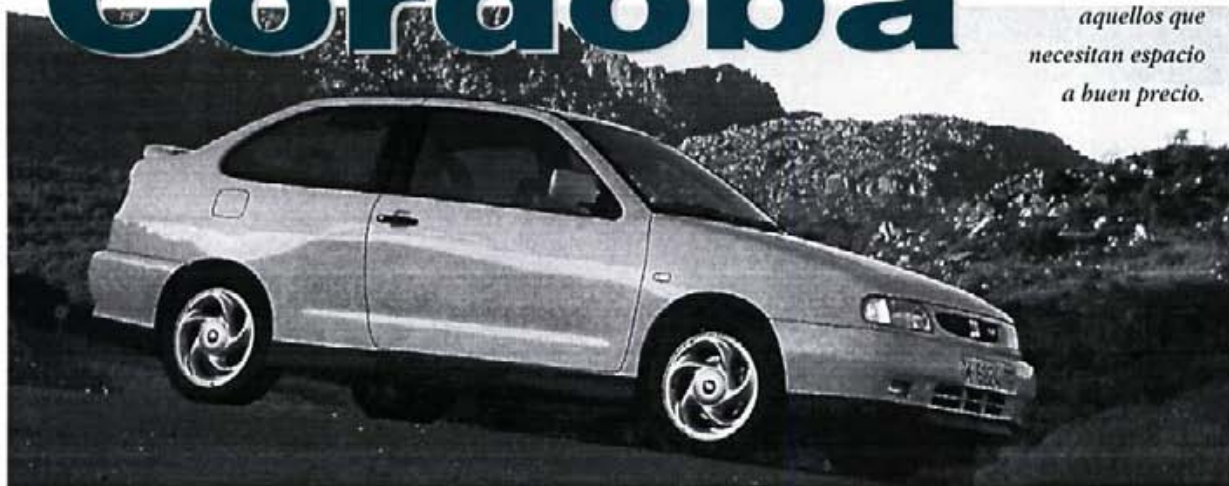
Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

UN COCHE DIFERENTE

Seat Córdoba

Compartir un frontal, las motorizaciones y algunos acabados no significa que estemos ante vehículos idénticos. La filosofía, el público al que va dirigido y su versatilidad y empaque,

convierten al Córdoba en una opción para aquellos que necesitan espacio a buen precio.

AUTO - ELECTRIC
Barceló

S.L.

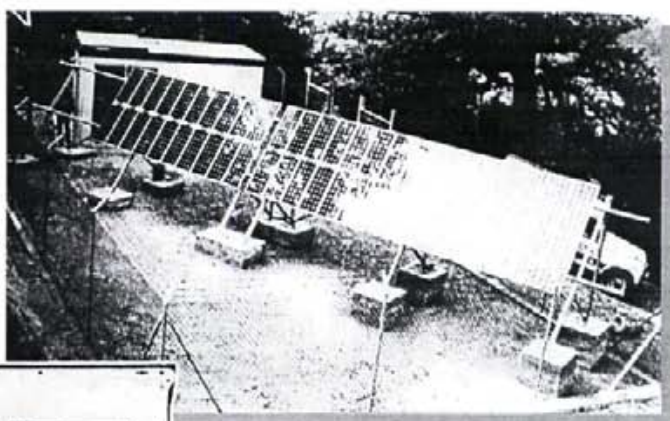
AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®

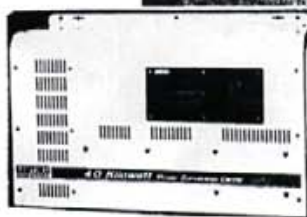
Ronda Ponent, 26 - Tel. 66 01 70

**Aquest mes
de febrer
OFERTES
ESPECIALS!**

THE POWER COMPANY
Trace
ENGINEERING®

**Energia Solar • Aereo Generadors • Grups Electrògens
Convertidors • Automatismes Electrònics a la seva mida**